

Чорноморський національний університет імені Петра Могили

Факультет філології

Кафедра англійської філології та перекладу

Дипломна робота

магістра

Лінгвостилістичні й прагматичні особливості Job Interview як типу тексту

Виконав: студент VI курсу, групи 641,
035 «Філологія»

Корелов Дмитро Олегович

Керівник: канд. філол. наук, доцент

Передерій Ганна Миколаївна

Рецензент: доктор філософії, доцент б.в.з

Животовська Тетяна Георгіївна

ЗМІСТ

Вступ.....	3
Розділ I. Теоретико-методологічні засади дослідження лінгвостилістичних й прагматичних особливостей інтерв'ю як типу тексту.....	7
1.1 Інтерв'ю як тип тексту: термінологічне обґрунтування.....	7
1.2 Стилiстичні засоби властиві інтерв'ю як типу тексту.....	19
1.3 Прагматичні особливості інтерв'ю.....	23
1.4 Методика дослідження лінгвостилістичних й прагматичних особливостей інтерв'ю як типу тексту.....	28
Висновки до першого розділу.....	31
Розділ II. Актуалізація лінгвостилістичних й прагматичних особливостей інтерв'ю як типу тексту.....	34
2.1 Лінгвостилістичні засоби притаманні інтерв'ю як типу тексту.....	34
2.2 Прагматичний аспект.....	55
Висновки до другого розділу.....	78
Загальні висновки.....	80
Список використаних джерел.....	83
Додатки.....	91

ВСТУП

Інтерв'ю можна назвати однією з найбільш вагомих і впливових форм комунікації в сучасному світі. Від їх розмов з провідними вченими і високопоставленими політиками до спілкування зі звичайними людьми на вулицях міст – інтерв'ю відіграють надзвичайно важливу роль у формуванні нашого світогляду та сприйнятті інформації.

З часом інтерв'ю стали не просто інструментом передачі фактів та думок, але й важливим засобом впливу на громадську думку і рішення. Вони визначають, як ми бачимо події, особистостей та проблеми, що оточують нас. Кожне інтерв'ю – це вікно у світ іншої людини, можливість пізнати її думки, переживання та перспективи.

Цей вид тексту відіграє невід'ємну роль у різних сферах нашого життя, включаючи журналістику, наукове дослідження, соціологію, лінгвістику, інформаційні технології та багато інших. Відмінність інтерв'ю від інших текстових форм, його структура, мовний аспект та психологічний вимір роблять його об'єктом інтенсивного дослідження вченими. Пізнавальність інтерв'ю полягає не тільки в його змісті, але й у манері спілкування, жестах, інтонаціях та навіть виборі слів – ці всі аспекти впливають на сприйняття інформації.

Подана дипломна робота присвячена вивченню інтерв'ю як типу тексту шляхом комплексного аналізу англomовних співбесід в лінгвостилістичному та прагматичному аспектах.

Актуальність дослідження визначається, по-перше, його відповідністю загальним спрямуванням сучасної лінгвістики на інтеграцію традиційних і новітніх підходів до аналізу семантики й прагматики текстів взагалі та інтерв'ю зокрема; по-друге, значущістю інтерв'ю (а саме job interview) для розвитку ділового спілкування.

Мета дослідження полягає у виявленні лінгвостилістичних й прагматичних особливостей інтерв'ю як типу тексту.

Поставлена мета передбачає необхідність вирішення таких **завдань**:

- уточнити зміст поняття інтерв'ю як засобу комунікації та інструмента досягнення прагматичних цілей, таких як отримання інформації, публікація новин, підтримка дискусій тощо;
- схарактеризувати лінгвостилістичні засоби, що притаманні та домінують в інтерв'ю як типу тексту. Це включає аналіз лексичних й синтаксичних особливостей;
- розробити методику аналізу лінгвостилістичних й прагматичних особливостей інтерв'ю як типу тексту;
- виявлення комунікативних стратегій та тактик інтерв'ю як типу тексту, мовних засобів підкріплення думок, мети взаємодії між учасниками інтерв'ю тощо.

Об'єкт дослідження є специфіка стилістичної структури та прагматичного аспекту інтерв'ю, що передбачає взаємодію між співрозмовниками.

Предмет дослідження: стилістичні та прагматичні особливості інтерв'ю як типу тексту.

Матеріалом дослідження слугують сучасні англомовні тексти інтерв'ю (а саме, jobinterview), які були зібрані з різних електронних джерел (загальним обсягом 677 умовних стор.).

Матеріал для дослідження:

1. Тексти інтерв'ю, які складаються з запитань і відповідей, зокрема, з різних медійних джерел (газети, журнали, радіо, телебачення, веб-сайти тощо).

2. Записи аудіо- та відеоінтерв'ю, які дозволяють аналізувати не лише текстову частину, але й невербальну комунікацію (жести, міміку, інтонацію).

3. Додаткові документи та контекстуальна інформація, що допомагають зрозуміти призначення та специфіку інтерв'ю, такі як заголовки, доповіді про медійний контекст, інформація про співрозмовників тощо.

У роботі застосовано загальнонаукові (аналіз, синтез, індукція, дедукція, узагальнення) та власне лінгвістичні **методи дослідження**. За допомогою методів індукції, дедукції та спостереження було здійснено аналіз мовного матеріалу та виклад основних понять як «інтерв'ю» «тип тексту», «лінгвостилістичні засоби». За допомогою контекстуального та лінгвостилістичного аналізу в англійських інтерв'ю виявлено текстові фрагменти, в яких прагматичний ефект реалізується відповідними лінгвостилістичними засобами.

Наукова новизна роботи полягає у тому, що робиться *спроба* дослідити такий вид інтерв'ю як job interview у лінгвостилістичному та прагматичному аспектах.

Практичне значення роботи полягає у можливості використання її положень та висновків у курсах стилістики англійської мови (Розділи "Стилiстика тексту", "Поетичні тропи і фігури мовлення", "Стилiстична лексикологія"), інтерпретації художнього тексту. Результати дослідження можуть виявитися корисними для фахової підготовки студентів гуманітарних спеціальностей, у написанні курсових, дипломних і магістерських робіт з проблем інтерпретації художнього тексту.

Апробацію результатів дисертації було здійснено на двох конференціях, у тому числі на міжнародній науково-практичній конференції "Києво-Могилянські читання" (Миколаїв 2023р.) та студентській науковій конференції (Миколаїв 2023р.).

Робота складається зі вступу, двох розділів із висновками до кожного з них, загальних висновків, списку використаної наукової літератури, довідкової літератури.

У **вступі** обґрунтовано вибір теми, актуальність та новизну роботи, сформульовано мету, завдання дослідження, визначено його об'єкт та предмет, окреслено матеріал та застосовані методи аналізу, з'ясовано практичне значення отриманих даних.

У **першому** розділі визначено поняттєвий та теоретичний апарат дослідження; розглянуто інтерв'ю як тип тексту і надано його термінологічне обґрунтування; подано стилістичні засоби властиві інтерв'ю як типу тексту; запропоновано методику аналізу дослідження лінгвостилістичних й прагматичних особливостей інтерв'ю як типу тексту.

Другий розділ присвячено актуалізації лінгвостилістичних й прагматичних особливостей інтерв'ю як типу тексту.

У **загальних висновках** підведені підсумки роботи, висвітлені теоретичні та практичні результати дослідження, окреслено перспективи подальших розвідок у цьому напрямку.

РОЗДІЛ I. Теоретико-методологічні засади дослідження лінгвостилістичних й прагматичних особливостей інтерв'ю як типу тексту

Інтерв'ю, як об'єкт лінгвістичних та прагматичних досліджень, є надзвичайно цінним джерелом для аналізу та розуміння різних аспектів мовленнєвої практики та комунікації в суспільстві. В контексті лінгвістики інтерв'ю може бути розглянуте як складний текст, що відкриває перед дослідником великий спектр можливостей для аналізу мовних явищ. В контексті прагматики інтерв'ю також може бути розглянуте як цікавий об'єкт для аналізу, оскільки воно відображає взаємодію між мовцями в конкретному комунікативному контексті.

Аналіз інтерв'ю може охоплювати різні аспекти, такі як мовна структура, граматична будова, семантика, стилістика, лексика, риторичні прийоми, інтонація, нонвербальні елементи та багато інших. Інтерв'ю може бути розглянуте як важливий культурний та соціальний артефакт, що відображає мовленнєву практику і способи вираження індивідуальних та колективних ідентичностей.

Дослідження інтерв'ю відкриває перед лінгвістами можливість вивчати специфічні мовленнєві конструкції, виражені в мовному матеріалі, а також вивчати як мовленнєві засоби використовуються для досягнення комунікативних цілей в різних ситуаціях спілкування.

Крім того, інтерв'ю може бути використане для вивчення соціокультурних аспектів мови, дослідження мовленнєвої поведінки в різних групах людей, а також аналізу впливу мови на формування індивідуальних та колективних ідентичностей.

1.1 Інтерв'ю як тип тексту: термінологічне обґрунтування

Інтерв'ю може бути визнаним одним з найпопулярніших жанрів інформаційного взаємодії. Варто також мати на увазі, що це дослідницький метод, який використовується у галузях, таких як психологія, журналістика

та соціологія. Журналіст проводить опитування та збирає необхідну інформацію. Проведення інтерв'ю може відбуватися різними способами, такими як телефонні розмови, онлайн-комунікація чи особисті зустрічі. Результати таких розмов можуть фіксуватися за різними правилами, відповідно до потреб і стандартів проведення інтерв'ю.

Деякі мовознавці розглядають інтерв'ю як жанр публіцистики, тоді як інші вважають його різновидом бесіди. Хоча переклад з англійської мови інтерв'ю означає "зустріч та бесіда", в сучасному світі цей жанр набув значно більшого спектру застосувань. Передусім це пов'язано з журналістикою, яка відома у суспільстві. Не випадково деякі вчені стверджують, що ЗМІ становлять четверту гілку влади в суспільстві. Таке твердження важко спростувати, оскільки саме завдяки мас-медіа населення отримує новини та потрібну інформацію.

Особливості інтерв'ю як типу тексту привертали увагу дослідників гуманітарної галузі знань. Мовознавчий аспект цього явища був досліджений в роботах таких вчених, як Є. Голанова, Л. Єрьоміна, С. Ожегов, О. Саламатін. З позицій журналістики та комунікативістики інтерв'ю вивчали Л. Дускаєва, М. Лукіна, Д. Туманов, М. Шостак, R. Anderson та G. Killenberg. У цих наукових працях представлені результати різноманітного аналізу інтерв'ю, включаючи текст-типологічні ознаки, принципи побудови комунікації, на якій ґрунтується інтерв'ю, а також особливості ментального сприйняття учасників такої комунікації.

За словником журналіста «Інтерв'ю (англ. interview — зустріч, бесіда) — інформаційний або аналітичний жанр, який передає розмову журналіста у вигляді запитань і відповідей із суспільно важливими, компетентними у визначених питаннях особами чи просто з цікавими особистостями» [35].

За тлумачним словником МакКатчена «Інтерв'ю — запитання та відповіді, опитування, прес-конференція, розслідування, бесіда, конференція, обмін, зустріч, діалог, експертиза, слухання» [67].

За словником української мови «Інтерв'ю, невідм., сер. Призначена для опублікування в пресі, передачі по радіо, телебаченню розмова журналіста з політичним, громадським або яким-небудь іншим діячем і т. ін. ; Газетна стаття або передача по радіо, телебаченню, що містить виклад такої розмови» [39].

За словник іншомовних слів «Інтерв'ю (англ. interview): 1. Бесіда, побудована за певним планом через безпосередній контакт інтерв'юєра з респондентом з обов'язковою фіксацією відповідей. В соціології використовується як один з основних методів збору первинної соціологічної інформації. 2. Жанр журналістики, що являє суспільно вагомую новину у вигляді відповідей особи на запитання журналіста» [38].

Карпенко писав, що інтерв'ю «Це не простий запис розмови і не проста розповідь співбесідника. Інтерв'ю — жанр, у якому стикаються дві позиції: позиція інтерв'юєра (журналіста) полягає в його запитаннях, позиція інтерв'ююваного (співрозмовника) в його відповідях» [7].

Інтерв'ю можуть бути неструктурованими, вільними та відкритими розмовами без заздалегідь визначеного плану чи передбачених запитань [68]. Однією формою неструктурованого інтерв'ю є спрямоване інтерв'ю, в якому інтерв'юєр свідомо та послідовно керує розмовою так, щоб відповіді інтерв'ююваного не відхилялися від головної дослідницької теми чи ідеї [58]. Інтерв'ю також можуть бути високоструктурованими розмовами, в яких конкретні питання відбуваються у визначеному порядку [65].

Інтерв'ю відноситься до діалогічного типу дискурсу, що представляє собою як процес спільної комунікативної діяльності між двома чи більше особами, так і результат цієї діяльності. Воно включає в себе не лише усну мову самої розмови, але й конкретний набір позалінгвістичних ознак, які забезпечують адекватне розуміння повідомлення [9].

Інтерв'ю як тип тексту вивчається у різноманітних гуманітарних науках, таких як лінгвістика, журналістика, комунікативістика і інші. У цьому контексті це поняття аналізується як форма організації тексту, як вид

журналістської творчості та як метод отримання інформації [10]. Зі сторони когнітивістики та психолінгвістики інтерв'ю — це особливий вид мовленнєвої взаємодії, що використовується зокрема у журналістиці [11,93]. Важливим аспектом є той факт, що за психолінгвістичним підходом об'єктом дослідження виступають не лише текст і його лінгвістичні особливості, але також стратегії поведінки, розроблені учасниками комунікації, і ментальні процеси.

Інтерв'ювання є процесом мовної комунікації, де результатом є створення мовного тексту. Лінгвістичний аналіз спрямований на вивчення специфіки використання мови під час інтерв'ю, а також використання граматичних структур і мовних форм. Цей аналіз дозволяє досліджувати використання активної та пасивної форми дієслова, особистих і безособових займенників, часових і просторових вказівок, а також використання метафор.

Приклади оцінювання можуть свідчити про важливість мовної форми у спілкуванні. Аналіз виникає не з лінгвістичної компетенції дослідника, а з практичних потреб у класифікації висловлювань учасників інтерв'ю.

Увага до лінгвістичних аспектів інтерв'ю сприяє як формуванню, так і перевірці значення висловлювань. Навіть якщо розуміння значення різних граматичних форм може впливати зі здорового глузду, лінгвістично підготовлений аналізатор мови негайно виявляє мовні особливості і нюанси, які можуть бути важливими для інтерпретації висловлювань. Звертаючи більше уваги на лінгвістичну структуру інтерв'ю, ми можемо спостерігати, що соціальні дослідники звертаються до лінгвістів як консультантів, коли стикаються з текстами інтерв'ю, аналізуючи їх подібно до того, як статистичні консультанти використовуються для обробки кількісних даних.

Увага до мовної форми також може підвищити точність питань, ставлених під час інтерв'ю, і сприяти підвищенню чутливості при сприйнятті того, як суб'єкти використовують мову. Для проведення систематичного лінгвістичного аналізу взаємодії під час інтерв'ю необхідна докладна дослівна транскрипція та лінгвістична підготовка.

Наукові дослідження в різних галузях науки свідчать про постійний процес еволюції жанру інтерв'ю. Ця еволюція є результатом впливу різних чинників і вимагає системного дослідження для розуміння її сутності та динаміки. У зв'язку з цим, в рамках наукових досліджень інтерв'ю розглядаються різноманітні аспекти, пов'язані з його сутністю та характеристиками.

Один з основних аспектів досліджень стосується визначення ознак жанру інтерв'ю. Для цього А. В. Прокопенко вніс важливий вклад в розуміння цього жанру мовлення, аналізуючи його основні характеристики. Інші дослідники, такі як Н. Є. Гапотченко, глибше досліджують жанрову специфіку інтерв'ю, розкриваючи його унікальні особливості та відмінності від інших жанрів.

Деякі вчені, такі як Н. М. Громова та М. М. Нетреба, спрямовані на вивчення стилістичних особливостей інтерв'ю, визначаючи особливості мовлення в цьому жанрі. О. В. Сушкевич досліджує функціональні характеристики інтерв'ю, розкриваючи його роль та значення в комунікативному процесі.

У лінгвостилістиці, жанр інтерв'ю досліджується у контексті загальних тенденцій розвитку стилю масової інформації та різних жанрових форм. Роботи, проведені Г. Я. Солганик, В. М. Вакуровим, М. М. Кохтевим та іншими дослідниками, вивчають розвиток жанрових форм інтерв'ю в інформаційному просторі.

У лінгвостилістиці також проводиться дослідження мовної структури монологічних і діалогічних текстів інтерв'ю. І. Р. Гальперін, В. О. Матезіус та інші вчені вивчають специфіку мовлення в цих контекстах.

Понад те, аналізується мова текстів інтерв'ю в аспекті їх композиційних і структурно-семантичних особливостей, синтактико-стилістичних ознак інтерв'ю, а також інтонаційного оформлення цього жанру. Г. П. Апалат зосереджується на дослідженні композиційних особливостей, а О. Б. Рубчак аналізує інтонаційну структуру інтерв'ю.

Поза межами лінгвістики, наукові дослідження також розглядають питання діалогічної комунікації людини в контексті суспільних явищ, системи відношень у діалогічній діяльності та культурологічних аспектів цього явища. Роботи Ф. С. Бацевича, М. І. Жинкіна, О. С. Кубрякової, О. О. Селіванової та інших дослідників спрямовані на вивчення мовних особливостей діалогічного спілкування.

У повсякденному житті маскультура проявляється через особливий тип дискурсу, який активно висвітлює всі аспекти та характеристики цього явища. Деяким чином, цей дискурс можна вважати інституційним, оскільки, хоча він не так яскраво виражений, як, наприклад, юридичний, він тим не менше визначає форми поведінки особистості, надає орієнтаційні точки та інші аспекти. Один із способів створення тексту в цьому дискурсі – це популярні «гламурні» журнали, спрямовані на широке коло читачів. Оскільки головним фактором комерційного успіху таких видань є акцент на світський спосіб життя та використання імені та особистого досвіду медійних особистостей, у нашому дослідженні було обрано ті розділи в цих журналах, які включають інтерв'ю як тип тексту. Аналіз оригінальних текстів та їх перекладів в цих розділах допоможе нам більш детально вивчити всі особливості дискурсу, втілені в текстову форму. Важливим аспектом, що розкриває ці особливості, є прагматика початкового тексту та його перекладу, оскільки, враховуючи їх вплив на масову культуру, це передбачає маніпулювання громадською думкою, ґрунтуючись на оцінних та образних стереотипах. Таким чином, особливу увагу варто приділити особливостям інтерв'ю в популярних журналах маскультури, а також їх прагматичним та лінгвокультурним аспектам, які можуть становити певні труднощі під час перекладу.

Вивчення співбесід є важливим напрямком досліджень, що має потенціал сприяти подальшому розвитку та вдосконаленню процесу відбору кандидатів у майбутньому. Дослідження співбесід мають на меті аналізувати та розкрити різноманітні аспекти цього ключового етапу відбору працівників

з точки зору ефективності, об'єктивності та науково обґрунтованих методів оцінки кандидатів.

Однією з головних переваг досліджень співбесід є їх потенціал у покращенні роботи роботодавців та HR-спеціалістів[6] в процесі найму. Вивчення співбесід може допомогти визначити найкращі практики у проведенні інтерв'ю, розробити об'єктивні критерії оцінки кандидатів, а також ідентифікувати фактори, які можуть впливати на необ'єктивність оцінки. Це може призвести до більш точного та надійного відбору кандидатів, що відповідає потребам організації та сприяє підвищенню продуктивності та ефективності роботи колективу.

Крім того, дослідження співбесід можуть внести важливий внесок у розвиток теорії оцінки кадрів і психології праці. Вони дозволяють розуміти складні міжособистісні взаємодії, які відбуваються під час співбесіди, і враховувати їх у проектуванні більш об'єктивних та науково підтверджених методів відбору кандидатів. Це може мати важливі практичні застосування у різних сферах, включаючи бізнес, освіту, організаційну психологію та багато інших.

Співбесіда є однією з ключових складових процесу відбору кандидатів і визнається важливим кроком при вступі до організації. Вона є єдиним інструментом, на який найбільше акцентується в процесі оцінки кандидатів. Незважаючи на це, наукова спільнота і професійні практики нарікають на той факт, що ефективність співбесід у передбаченні подальшої роботи прийнятих працівників спричинює багато дискусій і підвищує сумніви.

На структурованих співбесідах, які розглядаються як спеціально організовані інтерв'ю, переважно використовуються два типи запитань, які інтерв'юери ставлять кандидатам: ситуативні запитання та поведінкові запитання, що також називають інтерв'ю з описом стандартної поведінки. Обидва ці типи запитань базуються на критичних ситуаціях, які мають вирішальне значення для виконання завдань, пов'язаних із роботою, хоча вони відрізняються за своїм акцентом. Критичні ситуації – це важливі

завдання, що необхідні для успішного виконання роботи, і їх можна зібрати за допомогою інтерв'ю або опитування поточних працівників, керівників або експертів у відповідній галузі.

За допомогою інтерв'ю в формі співбесіди, кандидатів просять уявити собі конкретні сценарії та визначити, як би вони діяли в цих умовах. Отже, співбесіда спрямована на аналіз майбутніх можливих дій та реакцій. Усі учасники інтерв'ю реагують на однаковий гіпотетичний сценарій, а не розповідають про свій унікальний досвід з минулих робочих ситуацій. Запитання співбесіди надають можливість відповідачам, які не мають прямого досвіду у справах, пов'язаних з конкретним питанням, представити гіпотетичні відповіді. Двома ключовими аспектами таких запитань є створення ситуаційних дилем та надання критеріїв для оцінки відповідей на кожен з цих дилем.

Інші потенційні питання, які можуть бути висунуті під час співбесіди, включають наступне: запитання, що стосуються досвіду роботи, питання, пов'язані із професійним досвідом, а також головоломки.

Кейс-інтерв'ю є формою співбесіди, яка зазвичай використовується консалтинговими компаніями та інвестиційними банками [9]. У цьому форматі кандидата на робочу посаду ставлять перед завданням або ситуацією, що потребує вирішення, та просять його визначити оптимальний вихід з цієї ситуації. Ця ситуація, часто взята з реального бізнес-середовища, вимагає від кандидата проявити свої аналітичні та управлінські навички. У останні роки такий підхід до співбесіди знайшов своє втілення у компаніях інших галузей, таких як дизайн, архітектура, маркетинг, реклама, фінанси та стратегія. Завдяки технологічному розвитку кейс-інтерв'ю та технічні співбесіди тепер можна проводити онлайн, спрощуючи обмін професійними навичками та рекомендаціями.

- Загальні питання зазвичай стосуються досвіду роботи, освіти та інших кваліфікацій кандидата. Прикладом може бути питання про досвід прямих телефонних продажів у кандидата [76, 5].

- Питання, що стосуються досвіду роботи, можуть вимагати від кандидата опису або демонстрації його професійних знань. Зазвичай це конкретні запитання, наприклад, "Які кроки ви б здійснили для проведення тренінгу з техніки безпеки для менеджерів?" [76, 5].

- Інтерв'ю-головоломка була вперше популяризована компанією Microsoft у 1990-х роках і зараз використовується і в інших організаціях. Зазвичай це запитання, що вимагають від кандидата вирішити головоломку або подумати над незвичайною проблемою, наприклад, "Чому кришки каналізаційних люків круглі?" або "Як би ви зважили літак без ваг?" [76, 5].

Інший вид співбесіди, який можна знайти в професійному та академічному контексті, це співбесіда з панеллю експертів. У цьому форматі співбесіди кандидат взаємодіє з групою експертів, які представляють різні зацікавлені сторони в процесі набору персоналу. Існують кілька підходів до проведення співбесіди в рамках цього формату. Приклади таких підходів включають:

- **Формат презентації:** Кандидат отримує загальну тему і запрошується зробити презентацію перед групою експертів. Цей формат часто використовується в академічних співбесідах або в співбесідах, пов'язаних з продажами [14, 6].

- **Рольовий формат:** Кожному члену панелі ставлять запитання, які відповідають конкретній ролі на робочій посаді. Наприклад, один учасник може задавати технічні питання, інший – управлінські, третій – питання, пов'язані з обслуговуванням клієнтів і так далі [76, 6].

- **Формат "Skeet shoot" (стрільбище):** Кандидата ставлять перед послідовністю запитань від кількох експертів, щоб перевірити його здатність працювати в стресовому середовищі [76, 6].

Переваги панельного підходу до співбесіди включають економію часу порівняно з послідовними співбесідами, більшу концентрацію на співбесіді, оскільки часто менше часу витрачається на побудову взаєморозуміння за

допомогою невеликих розмов, а також можливість порівнювати кандидатів на одних і тих самих запитаннях з різних сторін.

Кандидатів також можуть бути запрошені виступити з презентацією в рамках процесу відбору. Один з методів, відомий як метод платформного тесту, передбачає, що кандидат проводить презентацію перед відбірковою комісією та перед іншими кандидатами на ту саму посаду. Цей метод є дуже стресовим і може служити важливим предиктором того, як кандидат буде працювати в подібних обставинах на робочому місці. Презентації такого роду часто використовуються в процесах відбору в академічних, навчальних, авіаційних, юридичних та викладацьких сферах.

Технічна співбесіда, у свою чергу, спрямована на оцінку навичок вирішення проблем та креативності кандидата. Задачі, складаються в ході технічної співбесіди, спрямовані на виявлення здатності кандидата вирішувати технічні проблеми з використанням творчого підходу. У сучасних компаніях ці співбесіди часто проводяться в онлайн-форматі перед особистими співбесідами як засіб відбору кандидатів на роботу.

Телефонні співбесіди використовуються у випадках, коли рекрутерам потрібно скоротити кількість потенційних кандидатів перед формуванням короткого списку для особистої співбесіди. Також вони застосовуються, коли претендент на вакансію перебуває на великій відстані від рекрутера, наприклад, за кордоном або в іншому штаті чи провінції.

Відеоспівбесіди є сучасним варіантом телефонних співбесід. Під час цих співбесід кандидатам задають заздалегідь підготовлені запитання за допомогою комп'ютерної програми, і їхні безпосередні відповіді записуються. Після цього рекрутери переглядають та оцінюють ці відповіді, щоб сформувати короткий список відповідних кандидатів для подальших особистих співбесід.

До іншого типу співбесіди належить стрес-інтерв'ю, яке все ще використовується. Один з його варіантів – це використання послідовних інтерв'юерів, завданням яких є викликати стрес та розхитати кандидата.

Головна мета цього виду співбесіди полягає в перевірці того, як кандидат впорається зі стресовими ситуаціями.

Стрес-інтерв'ю може включати аналіз поведінки кандидата в напруженому середовищі. Такі інтерв'ю можуть включати питання про управління перевантаженням, роботу над декількома проектами та вирішення конфліктів. Інший тип стрес-інтерв'ю може включати участь лише одного інтерв'юера, який виступає незацікавлено або вороже. Наприклад, інтерв'юер може уникати зустрічі поглядами, махати руками або намагатися викликати негативну реакцію у кандидата. Головною метою такого підходу є спостереження за тим, як кандидат реагує на виклики та стрес, а не насмішка чи привітність інтерв'юера.

Попередні мета-аналізи вказують на різноманітні результати щодо того, який тип запитань краще передбачає майбутню успішність кандидатів на роботі. Наприклад, деякі дослідження вказують на те, що ситуативні запитання мають більшу передбачуваність стосовно виконання роботи під час співбесіди, тоді як інші вчені вважають, що запитання поведінкового типу краще передбачають майбутній успіх кандидатів. У реальних умовах співбесіди малоімовірно, що використовується лише один тип запитань (ситуативні або поведінкові). Різноманітність запитань може бути корисною як для інтерв'юера, так і для кандидата. Крім того, використання якісних запитань, як поведінкових, так і ситуативних, має важливе значення для того, щоб переконатися, що кандидати надають інформативні відповіді, які сприяють зрозумінню їхньої здатності виконувати роботу.

Ряд наукових досліджень показав, що співбесіди здатні передбачити лише незначну частину варіабельності у результаті роботи працівників, приблизно 14%. Ці дані становлять причину серйозних обурень, особливо враховуючи значущість процесу відбору кандидатів і великий обсяг ресурсів, що витрачаються на проведення співбесід [75].

Чому ж співбесіди настільки неефективні в прогнозуванні продуктивності кандидатів? Дослідники припускають, що це пов'язано з тим,

що співбесіда є формою особистого спілкування між людьми, і в цьому процесі існує значний ризик впливу соціальних факторів, які не мають відношення до реальної здатності кандидата виконувати роботу. Ці фактори можуть ненавмисно впливати на оцінку кандидата та призводити до необ'єктивних рішень щодо найму.

Оскільки процес прийняття рішень щодо найму включає у себе людський елемент, він стає вразливим до суб'єктивних упереджень та інших впливів. Щоб забезпечити більшу об'єктивність у цьому процесі, важливо усвідомлювати ці фактори і вживати заходів для їхнього мінімізації. Це сприятиме більш точним і передбачуваним оцінкам кандидатів та робитиме процес найму більш об'єктивним і справедливим для всіх сторін – роботодавців і кандидатів.

Міра відповідності оцінок, отриманих під час співбесіди, конкретним конструктам, варіюється великою мірою і залежить від численних факторів, включаючи рівень структурованості самої співбесіди, характер запитань, інтерв'юерські упередження, участь кандидата, його професійний зовнішній вигляд та невербальна поведінка, серед інших. За деякими науковими дослідженнями, когнітивні здібності, рівень освіти, професійна підготовка та робочий досвід кандидата можуть бути більш точно виміряні в неструктурованих співбесідах, тоді як знання роботи, організаційні навички, міжособистісні вміння та практичні знання можуть краще оцінюватися за допомогою структурованих співбесід. Зазвичай співбесіди призначені для оцінки кількох конструктів одночасно. Однак через соціальну природу співбесіди, відповіді кандидатів на питання інтерв'ю та їхню оцінку інтерв'юером можуть бути вплинуті конструктами, що виходять за рамки конкретних запитань, що ускладнює визначення конкретних конструктів, які оцінюються під час співбесіди. Зменшення кількості конструктів, що оцінюються під час співбесіди, може бути виправленням цієї проблеми. Додатково, важливо враховувати, чи є співбесіда кращим інструментом для оцінки деяких конструктів у порівнянні з тестуванням на папері. Фактично,

деякі конструкти (такі як когнітивні здібності та досвід) можуть бути більш точно виміряні за допомогою письмових тестів, ніж під час співбесіди, в той час як особистісні конструкти, пов'язані з особистістю, здаються кращими вимірюваннями під час співбесіди.

Загалом, рекомендується розробляти співбесіди таким чином, щоб вони оцінювали конструкти, які є релевантними для конкретної роботи і були визначені під час аналізу роботи.

Отже, вивчення співбесід в науковому контексті може допомогти впровадити покращення у процес найму та сприяти розвитку об'єктивних та науково обґрунтованих підходів до відбору кандидатів, що відповідають вимогам організацій у майбутньому.

1.2 Стилiстичнi засоби властивi iнтерв'ю як типу тексту

iнтерв'ю, як тип тексту, також може використовувати стилiстичнi засоби для досягнення певних комунікативних цiлей і впливу на аудиторію. Деякі стилістичні засоби, що можуть бути властиві інтерв'ю, включають:

1. Риторичні запитання — риторична фігура, яка полягає у використанні запитання, що містить у собі ствердну відповідь[42]. Риторичні запитання в інтерв'ю є одним із стилістичних засобів комунікації, які використовуються для досягнення певних комунікативних та психологічних цiлей. Цей тип запитань не передбачає очiкування конкретної відповіді від iнтерв'юованої особи і, зазвичай, вживається з метою створити або підкреслити певний ефект у тексті iнтерв'ю. Риторичні запитання можуть бути важливим елементом комунікативного взаємодії між iнтерв'юером і iнтерв'юованою особою, впливаючи на сприйняття аудиторією та емоційний стан iнтерв'юованої особи.

Аналіз риторичних запитань в iнтерв'ю може бути важливим завданням для лінгвістів, комунікативістів та журналістів. Цей аналіз може включати в себе вивчення таких аспектів, як структура риторичних запитань,

їх функції у контексті інтерв'ю, вибір мовних засобів для створення риторичних запитань та їх вплив на ефективність інтерв'ю.

Зокрема, дослідження може визначити, які типи риторичних запитань найчастіше використовуються в різних типах інтерв'ю (наприклад, новинних, спортивних або розважальних інтерв'ю), і як вони впливають на сприйняття інтерв'юваною особою та аудиторією.

Подальший аналіз може включати в себе вивчення ефективності риторичних запитань у досягненні комунікативних цілей, таких як підсилення ідеї, виклик емоцій, створення ефекту суперечливості або підкреслення важливості певної теми. Ці дані можуть бути корисні для журналістів, які створюють інтерв'ю, а також для вивчення комунікативних стратегій в мовленнєвому аспекті.

2. Фігури риторики — фігури мовлення, побудовані на словесних зворотах, що мають умовно-діалогічний характер: риторичні звертання, запитання, заперечення, оклик [18]. Фігури риторики в інтерв'ю є важливими стилістичними засобами, які використовуються для створення виразних та ефективних комунікативних текстів. Ці фігури можуть підсилити ефект інтерв'ю, зробити його більш запам'ятовуваним та виразним для аудиторії. Наприклад метафори в інтерв'ю можуть бути використані для порівняння інтерв'юваної особи або ситуації з чимось іншим, що допомагає підкреслити певний аспект або створити образ. Порівняння дозволяють встановити аналогії між різними об'єктами або явищами, підкреслюючи схожість чи різницю між ними. Епіфора полягає в повторенні одного й того ж слова або фрази в кінці різних речень або абзаців, що створює ритмічний і виразний ефект. Антитеза використовує протилежні слова або фрази, щоб підкреслити суперечливість або контраст між ідеями. Алітерація передбачає повторення звуків або голосних у близьких за розташуванням слів чи фразах, створюючи ритмічний і виразний текст. Гіпербола використовується для завищення або завищеної характеристики об'єкта або явища з метою підкреслення його важливості або незвичайності.

Аналіз використання фігур риторики в інтерв'ю може допомогти вивчити, як інтерв'юер використовує ці засоби для досягнення комунікативних цілей та як вони впливають на сприйняття аудиторії. Також можна досліджувати, які типи фігур риторики найчастіше використовуються в різних жанрах інтерв'ю, таких як інформаційні, розважальні чи публіцистичні інтерв'ю, і як вони відрізняються від інших стилістичних засобів.

3. Емоційна лексика — це лінгвістичний феномен, особливий компонент, за допомогою якого виражається психічний стан мовця, його ставлення до предмета, об'єкта, адресата мовлення, тобто все те, що складає мету емотивної функції слова [19, 321]. Емоційна лексика це аспект комунікації, який може впливати на сприйняття аудиторії та передавати емоційний стан інтерв'юованої особи. Цей стилістичний засіб використовується для створення відчуття співчуття, зацікавленості, радості, обурення, невдоволення, захоплення та інших емоцій у тексті інтерв'ю. Аналіз емоційної лексики в інтерв'ю може розкрити різні аспекти комунікативного процесу та сприяти кращому розумінню його мовленнєвих особливостей.

Однією з основних функцій емоційної лексики в інтерв'ю є передача емоцій інтерв'юованої особи. За допомогою відповідних слів та виразів можна відобразити її ставлення до обговорюваних питань, подій, явищ та інших аспектів інтерв'ю. Наприклад, слова *«радість»*, *«захоплення»*, *«обурення»* можуть допомогти виразити відповідні емоції.

Емоційна лексика також може бути використана для залучення аудиторії та створення емоційного зв'язку. Інтерв'юер може використовувати емоційні слова та вирази, щоб підсилити інтерес читачів, слухачів або глядачів і зробити інтерв'ю більш захопливим та емоційно зарядженим.

Дослідження емоційної лексики в інтерв'ю може включати в себе аналіз вживання певних слів та їх контексту, а також вивчення, які емоції передаються через мовний засіб. Такий аналіз може бути корисним для

вивчення впливу інтерв'ю на аудиторію, а також для розуміння сприйняття інтерв'юованою особою.

4. Іронія та сарказм є складними стилістичними засобами комунікації, які використовуються для створення комічних або сатиричних ефектів, а також для виразу суперечливості або незвичайності ситуації. Ці стилістичні засоби можуть додати глибини інтерв'ю та створити ефект інтриги для аудиторії. Аналіз вживання іронії та сарказму в інтерв'ю може розкрити різні аспекти комунікативного процесу та сприяти кращому розумінню їх функцій і впливу на сприйняття тексту.

Іронія — спосіб вираження думки, коли слово чи висловлювання контекстуально набуває значення, протилежного буквальному змісту. Це може бути зроблено з метою гумору, сарказму або для підкреслення незвичайності думки або ситуації [2].

Сарказм — зла й уїдлива насмішка, вищий ступінь іронії, троп і засіб комічності, в основі якого лежить гострий дошкульний глум, сповнений зневаги. Сарказм заснований не лише на посиленому контрасті між тим, що розуміється і тим, що висловлюється, але і на безпосередньому навмисному оголенні того, що розуміється. На відміну від іронії сарказм нічим не прикритий. Це аморальні речі, різко негативні [21].

Аналіз іронії та сарказму в інтерв'ю може включати в себе вивчення контексту, в якому вони використовуються, і розгляд їхньої функції у структурі тексту. Дослідження може визначити, як ці стилістичні засоби впливають на сприйняття інтерв'юованою особою та аудиторією, а також як вони відрізняються від інших способів виразу.

5. Алітерація та асонанс — це стилістичні фігури, які включають в себе використання повторень звуків або голосних у словах і фразах для створення ритмічного та виразного тексту в інтерв'ю. Ці стилістичні засоби можуть додати музикальності та виразності мовленню, підкреслити певні аспекти тексту і надати йому особливого ритму.

Алітерація — поетичний прийом, який полягає в доборі слів з повторюваними однаковими приголосними звуками [40].

Асонанс — неповна рима, в якій співзвучні тільки наголошені голосні звуки; повторення однакових голосних звуків у рядку чи строфі [41].

Аналіз використання алітерації та асонансу в інтерв'ю може включати в себе вивчення контексту, в якому ці фігури використовуються, і їхнього впливу на сприйняття тексту. Дослідження може визначити, як ці стилістичні засоби додають ефективності та виразності комунікації, як вони сприймаються аудиторією та як вони відрізняються від інших стилістичних засобів.

Ці стилістичні засоби допомагають створити цікавий та виразний текст інтерв'ю, який привертає увагу аудиторії та ефективно спілкується з інтерв'юваною особою.

1.3 Прагматичні особливості інтерв'ю

Прагматика є підгрупою лінгвістики і семіотики, яка вивчає, яким чином контекст робить свій внесок у зміст [3].

Прагматика, в рамках семіотики і мовознавства, визначається як наукова галузь, що досліджує функціонування мовних знаків у контексті мовлення. Кожна наукова дисципліна, спрямована на вивчення конкретного об'єкта, намагається відповісти на три основні запитання: *"що?"*, *"як?"* і *"чому (навіщо)?"*. Синтаксис відповідає на питання *"як побудоване висловлювання?"*, розглядаючи структуру мовлення. Семантика відображає ставлення мовних знаків до конкретних об'єктів, відповідаючи на питання *"що саме сказано?"*. За словами вченої І. Салата, прагматика — це семантика мови в дії, яка покликана вивчати поведінку знаків у реальних процесах комунікації [36, 58].

Прагматика вивчає проблематику значення, і це вимагає фундаментального підходу до аналізу значення та його взаємозв'язку з реальним світом. При цьому враховується, що сама мова є системою для

вираження множини конкретних об'єктів та їх символів, і це спільне для суміжних теорій значення. Згідно з А. Сіддікей, істина про семантику, яка зосереджується на значенні речення та його меті, полягає в аналізі різних форм значення у формальний спосіб, а також вона стосується поверхневого значення [72, 77].

Прагматика визначається як аспект лінгвістики, що досліджує взаємозв'язок між мовленням та конкретною ситуацією спілкування. Оскільки мовні знаки використовуються людьми для трансляції своїх думок та сприйняття інших людей, знаки виступають як засіб комунікації та продукт людської діяльності, спрямованої на досягнення взаєморозуміння. Т. Космеда і Л. Соболю підкреслюють, що за допомогою мовних знаків необхідно також зацікавити співрозмовника в тому, щоб він взяв участь в акті комунікації [10, 66]. Це може бути досягнуто шляхом використання мовних знаків, які спрямовані на виклик певних почуттів, бажань та очікувань у комуніканта. Адресант мовних знаків не обмежується простим передаванням інформації одержувачеві; він активно прагне викликати певну реакцію та сприйняття, спонукати до певного типу дій. З іншого боку, прагматична інформація несе в собі певне значення та здатна впливати на характер подальшої поведінки адресата.

І. Кевлюк зазначає, що сам термін прагматика введений одним із засновників семіотики Ч. Моррісом, за баченням якого, прагматика вивчає поведінку мовних знаків у реальних процесах вербальної комунікації [8, 143].

Лінгвістична прагматика охоплює широкий спектр аспектів, пов'язаних з мовленням, учасниками комунікації, їх взаємодією під час спілкування та контекстом спілкування.

Відомо, що прагматика вивчає комунікативні події або навмисні дії мовців в певному часі і в певних місцях. На думку К. Корти і Дж. Перрі, прагматика має справу з такими фактами [58, 148]:

- Про об'єктивні факти висловлювання, в тому числі, хто оратор, коли висловлювання відбулося і де воно відбулося;

- Факти про наміри мовця;
- Факти про переконання мовця та адресантів тексту, а також бесіду, якою вони займаються;
- Факти про соціальні інститути, такі як церемонії одруження, зал суду процедури тощо, які впливають на те, що людина робить в межах процесу мовлення.

На переконання І. Логвиненко, прагматичне значення найбільш явно проявляється у конкретному контекстно-мовному вживанні, що, за її словами, дуже добре простежується на прикладі художніх текстів, які дозволяють автору реалізувати різні компоненти конотативного значення антропонімів [12, 41]. Оскільки, як зауважує В. Радзійон, ми сприймаємо текст як мовленнєвий комунікативний акт, а сам текст слугує об'єктом прагматики, то, відповідно, прагматика відіграє важливу роль у вивченні рекламних текстів [37, 224].

Прагматика аналізує як мовні знаки сприймаються та використовуються людьми, що їх використовують, та вказує на мету висловленого та на наступні можливі кроки у комунікативному акті. Таким чином, прагматика розглядає «навіщо була вимовлена певна фраза» і «що має настати після цього».

Наукові дослідження в області прагматики дискурсу відкривають нову перспективу для комплексного аналізу мовленнєвої діяльності, підкреслюючи активний підхід до вивчення взаємозв'язків між лінгвістичними знаками та їх інтерпретаторами. Цей підхід дає можливість врахувати різні способи сприйняття та використання знаків у комунікативному акті, які виражають відношення між говорячим та слухачем.

Лінгвістичні знаки виконують не лише символічну функцію, якою вони передають інформацію про об'єкти зовнішнього світу. Вони також мають симптоматичну функцію, що виражає почуття та емоції адресанта, такі як прихильність чи обурення. Крім того, знаки можуть виконувати сигнальну

функцію, за допомогою якої адресант намагається спонукати адресата до певних дій, а також виражати оцінки та почуття.

Прагматика займається вивченням посередницької ролі знаків у реальних ситуаціях спілкування в суспільстві. Прагмалінгвістика, в рамках якої проводяться дослідження, аналізує діяльнісний аспект комунікації, включаючи усне та письмове спілкування, засноване на системі спеціальних правил, постулатів та стратегій. Використовуючи певні мовленнєві акти, адресант може впливати на адресата, переконувати, заспокоювати, налякати і т.д.

Об'єктом теоретичного аналізу і інтуїтивного сприйняття в дослідженнях є не лише сама мова або текст, але й контекст, який включає вербальний, історичний, соціальний, культурний та інші аспекти. У цьому контексті аналіз тексту в рамках прагмалінгвістичного підходу передбачає вивчення різних смислових аспектів, таких як інтенція автора, реакція адресата, або залежність смислу висловлювань від ситуації їх вживання. Це включає в себе розгляд тексту як частину більшого дискурсу.

Завдання аналізу прагматичних особливостей інтерв'ю відкриває важливі можливості для вивчення взаємодії між учасниками спілкування, що відбувається під час цього комунікативного процесу. Прагматичний підхід до інтерв'ю допомагає розглядати цей метод не лише як засіб для отримання інформації, але і як складний процес взаємодії, що включає в себе різні комунікативні стратегії, способи вираження намірів та взаємодію мовних актів у конкретному контексті.

Прагматика ставить в основу лінгвістичного дослідження суб'єктивність мови, що забезпечує їй адекватне виконання головної функції — бути засобом спілкування [24, 10].

Відомі французькі дослідники J. Chiss та J. Filliolet пропонують комунікативно-прагматичну класифікацію, яка згідно зі співвідношенням адресанта та адресата розрізняє пряме (комунікація у прямому ефірі) та відкладене (непряме) інтерв'ю. Пряме інтерв'ю є прикладом безпосередньої,

прямої комунікації (колективні адресанти інтерв'юер та респондент, масовий адресат одночасно присутні), відкладене інтерв'ю ситуації, в яких адресанти та адресат взаємовіддалені в часі та (або) просторі [48, 73-81].

У процесі створення інтерв'ю в журналістиці, журналіст та респондент спільно формують текст інтерв'ю, взаємодіють мовленнєво і реалізують комунікативні цілі та прагматичні настанови відносно один одного та відносно аудиторії. У даному контексті, журналіст і респондент можуть розглядатися як спільні автори, що співпрацюють у створенні тексту інтерв'ю та спрямовані на його сприйняття читачем. Текст інтерв'ю, який публікується в масовій пресі, поєднує в собі особливості стилю та мовлення журналіста з виразами та інформацією, наданою респондентом.

Прагматичний аспект інтерв'ю в пресі формується комунікативним наміром, прагматичною настановою, контекстом та пресупозицією [26, 74].

Розглядаючи комунікативно-прагматичну організацію діалогічних комунікативних блоків текстів інтерв'ю, Н. Є. Гапотченко в якості ознак діалогічних комунікативних блоків текстів інтерв'ю визначає зв'язок реплік-запитань з репліками-відповідями, який реалізується через:

1) відносини уточнення (ретроспективний зв'язок) відповідей; 2) сегментацію реплік інтерв'юера; 3) репліки інтерв'юера, що підтримують респондента; 4) відносини конкретизації попередніх реплік респондента [1, 9]. Н. Д. Арутюнова, зауважує, що прагматичне значення мовленнєвого акта залежить не лише від мовленнєвої ситуації, а й від реципієнта [29].

Прагматичний підхід до аналізу функціонування різних елементів дискурсу зумовлений необхідністю виявлення їх комунікативно-функціональних властивостей і можливого виявлення ролі аналізованих елементів у комунікативному розгортанні дискурсу [11, 14].

Тексти інтерв'ю представляють собою важливий об'єкт для перекладу, оскільки заздалегідь передбачається інтенція та прагматична спрямованість як питань інтерв'юера, так і відповідей респондента на запитання, які виявляють його інтереси. Використання двох значущих систем — вербальної

і невербальної — у текстах інтерв'ю спонукає перекладача використовувати всі доступні мовні засоби в мові-перекладу з метою максимально точного відтворення інформації, мети повідомлення та загального контексту тексту.

1.4 Методика дослідження лінгвостилістичних й прагматичних особливостей інтерв'ю як типу тексту

Методи лінгвостилістичного аналізу — це «сукупність різних прийомів аналізу тексту (і його мовних засобів), за допомогою яких у стилістиці формуються знання про закономірності функціонування мови в різних сферах спілкування; способи теоретичного освоєння, спостереженого і виявленого в процесі дослідження» [38, 221]. А тому цілком закономірно, що поряд із використанням загальнолінгвістичних методів в стилістиці уможливлено використання особливих, власних методів, відповідних предметові дослідження і меті аналізу. Методика стилістичного аналізу об'єднує правила використання методів і прийомів, що входять до їхнього складу. Мовознавці вважають, що з методикою стилістичного аналізу органічно пов'язані поняття аспекту, концепції та методології, які, за подібністю певних ознак, не мають тотожних значень із жодним [38, 221].

Зокрема, аспект дослідження визначає «точку зору», «ракурс розгляду» певного об'єкта дійсності, скажімо, розгляд окремого стилістичного явища можна здійснювати в синхронії або в діахронії (пор. хоча б тематику ймовірних лінгвостилістичних студій: «Стилістика власних імен у художніх текстах Олега Черногуза» і «Стилістичне навантаження власних імен в українській художній прозі ХХ – поч. ХХІ ст.», в мові чи в мовленні (пор.: «Позитивно маркована лексика номінацій осіб в «Словнику української мови» і «Номінації осіб — експресем у мовленні волинських студентів»). Концепція (з лат. *conceptio* — розуміння, система) — це «визначений спосіб розуміння, трактування яких-небудь явищ, керівна ідея для їх висвітлення, провідний задум, конструктивний принцип різних видів діяльності» [38, 221].

А отже, концепція «передбачає можливу процедуру реалізації (практичної перевірки) своїх власних принципових положень» [38, 221]. Власне тому стилістика використовує відомі загальнолінгвістичні методи по-особливому, пропонуючи водночас власні.

Методологія (із грец. *méthodos* — шлях дослідження, теорія, вчення + *ogon* — слово) — це «вчення про прийоми і засоби наукового пізнання, це сукупність методів, які застосовуються» [38, 221] в певній галузі науки. Найбільш узагальненим із названих цілком справедливо вважають поняття методології, яке нерідко становить основу різних концепцій.

Метод як важлива складова входить у структуру і методології, і концепції, хоча «розробка його провідних принципів і прийомів, послідовність їх використання диктуються передусім концептуальними засадами» [38, 221 – 222]. Метод здебільшого представляє собою сукупність прийомів, які найчастіше застосовуються в певній послідовності.

Методологічну основу стилістичного аналізу становлять «фундаментальні положення про зв'язок мови і мислення, мови і суспільства, про соціальну сутність мови і її функцій» [38, 212]. Особливого значення для лінгвостилістичних студій набувають проблеми системності, зокрема, для з'ясування специфіки використання мовновиразових засобів у різних функціональних сферах. Методологічними принципами лінгвостилістики українські мовознавці узвичаєно називають загальні філософські положення про мову як сутність людини, як вид і результат суспільно усвідомленої діяльності. Ці положення зорієнтовані на те, що оскільки українська мова є породженням духовної і виробничої діяльності українського народу, то, отже, вона зберігає історичну пам'ять української нації, несе в собі й розвиває його ментальність – національну свідомість, самобутність світобачення і світовідчуження [13, 11].

Як основний методологічний принцип у сучасній лінгвостилістиці виокремлюють філософію «пізнання українського народу через його мову, а знання і розуміння української мови — через знання її творця і носія —

українського народу» [13, 11]. Інакше кажучи, методологічне підґрунтя лінгвостилістики має виразний двовекторний вияв: мова як відображення української ментальності й, навпаки, ментальність як вияв специфічних ознак національної мови. На думку сучасних українських мовознавців, у «лінгвостилістичних дослідженнях останніх десятиліть переважає інтерпретативна методологія. Це пов'язано з посиленням наукового інтересу до функціональної стилістики, зокрема до мовленнєвої системності функціонального стилю як системи, що формує стильову специфіку тексту з різнорівневих мовних одиниць» [13, 13].

Методи і методологія лінгвостилістичних досліджень, як справедливо зауважує С. Я. Єрмоленко, «ґрунтуються на глибинних зв'язках стилістики з поезикою, історією літературної мови, історією культури» [4, 13]. Застосування певного методу в конкретному дослідженні, як відомо, залежить передусім від його мети. Різноманітність мети вивчення певного стилістичного явища ґрунтується на тому, що об'єктом лінгвостилістичного вивчення є засоби мовної виразності й закономірності функціонування мови відповідно до «змісту висловлювання, мети, ситуації, сфери спілкування та ін. Екстралінгвальних факторів» [38, 222]. А отже, вибір того чи того методу значною мірою прогнозований метою дослідження, який і формує певний методикостилістичний напрям і аспект дослідження.

ВИСНОВКИ ДО ПЕРШОГО РОЗДІЛУ

Інтерв'ю, будучи складним текстом, дає широкі можливості для аналізу різних мовних явищ і відображає взаємодію між мовцями в конкретному комунікативному контексті. Воно охоплює мовну структуру, граматичну будову, семантику, стилістику, лексику, риторичні прийоми та інше, відображаючи мовленнєву практику та способи вираження індивідуальних та колективних ідентичностей.

Інтерв'ю розглядається як популярний жанр інформаційної взаємодії, що використовується у різних галузях, зокрема в психології, журналістиці та соціології. Воно може варіюватися від неструктурованих, вільних розмов до високоструктурованих діалогів. Важливість інтерв'ю полягає в його діалогічному характері та здатності відображати культурні та соціальні аспекти мови.

Наукове дослідження інтерв'ю включає вивчення його тексто-типологічних ознак, принципів комунікації, ментального сприйняття учасників, а також специфіки використання мови під час інтерв'ю. Лінгвістичний аналіз фокусується на граматичних структурах, мовних формах, метафорах та інших мовних особливостях. Також важливим є вивчення мовних особливостей діалогічного спілкування та впливу інтерв'ю на маскультуру, зокрема в популярних журналах.

Розглядаючи інтерв'ю з різних точок зору — від лінгвістики та журналістики до когнітивістики та психолінгвістики, можна зрозуміти його роль як потужного інструменту в комунікації та як джерела інформації про мовленнєву поведінку та культурні особливості суспільства.

Вивчення співбесід є важливим напрямком досліджень, який відкриває шлях до вдосконалення процесів відбору кандидатів, забезпечуючи їх об'єктивність, ефективність та науково обґрунтованість. Дослідження співбесід може значно покращити роботу роботодавців та HR-спеціалістів, допомагаючи визначити кращі практики для проведення інтерв'ю,

розробляти об'єктивні критерії оцінки кандидатів та виявляти фактори, що впливають на необ'єктивність оцінки. Це сприяє точнішому та надійнішому відбору кандидатів, відповідному до потреб організації, підвищуючи продуктивність та ефективність колективу.

Крім того, дослідження співбесід вносять важливий вклад у розвиток теорії оцінки персоналу та психології праці, дозволяючи краще розуміти міжособистісні взаємодії під час співбесіди та інтегрувати ці знання у проектуванні об'єктивних методів відбору. Такі дослідження можуть бути корисними в різних сферах, включаючи бізнес, освіту, організаційну психологію та інші.

Існує широкий спектр форматів і підходів до проведення співбесід, кожен з яких має свої особливості та переваги. Варто зазначити, що незважаючи на різноманітність підходів, співбесіди не завжди є ефективними у прогнозуванні продуктивності кандидатів. Це пов'язано з ризиком впливу соціальних факторів та суб'єктивних упереджень, які можуть спотворювати об'єктивність оцінки кандидата.

Також важливим є використання стилістичних засобів у текстах інтерв'ю, що дозволяє досягати певних комунікативних цілей і впливати на аудиторію. Різноманітні стилістичні фігури, такі як риторичні запитання, фігури риторики, емоційна лексика, іронія та сарказм, а також алітерація та асонанс, збагачують текст інтерв'ю, роблячи його більш виразним та запам'ятовуваним.

У підсумку, вивчення співбесід як науковий напрямок має значний потенціал для вдосконалення процесу найму, розвитку теорії оцінки кадрів та підвищення об'єктивності та ефективності рішень про найм на роботу.

Прагматика являє собою відгалуження лінгвістики та семіотики, яке фокусується на ролі контексту в розумінні мовних висловлювань. Основною метою прагматики є дослідження того, як мова використовується в реальних ситуаціях спілкування, а також аналіз взаємозв'язку між мовленням та його контекстом, включаючи інтенції говорячого та соціальні обставини.

Ця галузь допомагає зрозуміти, як мовні знаки використовуються не просто для передачі інформації, але й для досягнення певного впливу на сприйняття та реакції адресата. В контексті інтерв'ю, прагматика відіграє ключову роль у розумінні, як взаємодіють інтерв'юер та респондент, розкриваючи комунікативні стратегії та наміри, що лежать в основі їхнього діалогу.

У перекладі прагматика забезпечує глибше розуміння інтенцій оригінального тексту, дозволяючи перекладачам точно передати сенс та контекстуальні нюанси, що важливо для точності та адекватності перекладу.

Загалом, прагматика відкриває широкі можливості для аналізу та інтерпретації мовних знаків у різноманітних контекстах комунікації, надаючи важливе значення мовним актам у соціальному та культурному вимірі.

Розділ II. Актуалізація лінгвостилістичних й прагматичних особливостей інтерв'ю як типу тексту

Актуалізація лінгвостилістичних та прагматичних особливостей інтерв'ю, як одного з типів тексту, є надзвичайно важливим завданням в сучасному комунікативному середовищі. Інтерв'ю є особливою формою мовлення, де не лише інформація має значення, але й спосіб її подачі, взаємодія між співрозмовниками та контекст виступають важливими елементами.

Лінгвостилістичні особливості інтерв'ю полягають у використанні специфічної мовної лексики, фразеологізмів та структур, що відображають статус і роль співрозмовників. Для досягнення ефективної комунікації в інтерв'ю важливо враховувати мету і аудиторію, що дозволяє відповідним чином підбирати мовні засоби та стиль мовлення.

Прагматичні особливості інтерв'ю визначаються способами спілкування між співрозмовниками. Це включає в себе вживання різних типів питань (відкритих, закритих, альтернативних), стратегії впливу на співрозмовника (переконання, допитливість, інструкції тощо), а також уміння слухати і реагувати на відповіді. Ефективне інтерв'ю вимагає навичок взаємодії, а також розуміння культурних і соціальних контекстів.

Однак важливо пам'ятати, що актуалізація лінгвостилістичних і прагматичних особливостей інтерв'ю може змінюватися в залежності від типу інтерв'ю (наприклад, журналістське, ділове, дослідницьке), а також від культурних та соціальних контекстів. Важливо дотримуватися відповідних стандартів і принципів комунікації для досягнення максимальної ефективності та точності у передачі інформації під час інтерв'ю.

2.1 Лінгвостилістичні засоби притаманні інтерв'ю як типу тексту

Другий розділ нашого дослідження присвячено вилученню лінгвостилістичних й прагматичних особливостей інтерв'ю як типу текстуа саме співбесіда. Відтак, шляхом лінгвостилістичного й прагматичного аналізу нами було виявлено 57 текстових фрагментів.

Для початку нами були оброблені інтерв'ю на посаду вчителя англійської мови, щоб наша робота допомогла зрозуміти як зараз взагалі побудовані інтерв'ю саме на цю позицію і, що потрібно покращити для кращого розуміння кандидата.

У першому прикладі на співбесіді оцінювали кваліфікацію кандидата на посаду викладача англійської мови. Кандидат підкреслила свою пристрасть до викладання та різноманітні методи викладання. Її кваліфікація включає п'ять років досвіду репетиторства та міжнародний досвід. Вона підкреслила свій підхід, орієнтований на студента, підтримку студентів, що мають проблеми, та ефективне планування уроків.

Кандидат інтегрувала технології, оцінювання та взаємооцінювання, сприяла інклюзивності та спілкувалася з батьками. Вона заохочувала мовну практику поза класом, надавала пріоритет професійному розвитку та цінувала емпатію у викладанні. Вона оцінювала різні мовні навички, збалансовано підходила до граматики та комунікації і зосереджувалася на критичному мисленні. Її співбесіда продемонструвала її готовність до посади викладача англійської мови професійного спрямування. Це інтерв'ю демонструє професійну та добре структуровану розмову між інтерв'юером та кандидатом на посаду вчителя англійської мови.

Мова, що використовується під час інтерв'ю, є офіційною та ввічливою. І інтерв'юер, і кандидат звертаються один до одного зі словами *"Hello"* і *"Thank you"*, зберігаючи шанобливий тон. Інтерв'ю складається з серії запитань та розгорнутих відповідей. Респондент надає вичерпні відповіді на кожне запитання, демонструючи готовність до ефективної комунікації. Відповіді чіткі та логічно структуровані. Респондент починає кожну відповідь з короткого вступу або контексту, а потім надає детальні пояснення

або приклади на підтримку своїх тез. Це забезпечує послідовність у розмові. Респондент описує, як вони справляються з проблемами в класі, наприклад, з деструктивними учнями та різноманітними навчальними потребами. Вони наголошують на вирішенні проблем та адаптивності, які є важливими якостями для ефективного вчителя.

В інтерв'ю було використано такі стилістичні засоби:

Ввічливе формулювання: Використання фраз на кшталт *"May I ask you a few questions?"* та *"Thank you for your answers"* відображає ввічливу і чемну манеру спілкування.

Прямі запитання: Запитання ставляться чітко і по суті, що відображає прямий стиль інтерв'ю. Це допомагає зосередити увагу на потрібній інформації.

Професійна мова: Як інтерв'юер, так і респондент використовують професійну та спеціалізовану лексику, пов'язану з навчанням та освітою, наприклад, *"communicative activities"*, *"role plays"*, та *"lesson planning"*. Це свідчить про їхній досвід у цій галузі.

Пояснювальні відповіді: Респондент надає детальні та пояснювальні відповіді на кожне запитання, пропонуючи уявлення про свою філософію викладання, методи та досвід. Це допомагає скласти повну картину їхньої кваліфікації.

Структура "проблема - рішення": Обговорюючи проблеми, з якими стикаються в класі, інтерв'юер дотримується структури "проблема - рішення", яка ефективно демонструє його здатність ефективно справлятися з труднощами.

Збалансовані відповіді: Респондент збалансовує свої відповіді між особистим досвідом, філософією викладання та практичними стратегіями. Це створює всебічне уявлення про їхню кваліфікацію.

Використання списку: Респондент часто використовує списки або перерахування для наведення прикладів, наприклад, при обговоренні методів оцінювання або стратегій викладання. Це додає чіткості їхнім відповідям.

Наголос на емпатії: протягом усього інтерв'ю респондент підкреслює важливість емпатії та розуміння у викладанні, що відповідає його філософії викладання.

Інтерв'ю закінчується висловленням подяки та позитивною оцінкою кваліфікації інтерв'юйованого, що створює сприятливе враження про нього. Загалом, інтерв'ю демонструє кандидата як обізнаного та відданого своїй справі вчителя англійської мови, який прагне до ефективних методів викладання та успіху учнів.

В наступному прикладі в інтерв'ю кандидат виділила ключові якості хорошого вчителя, такі як терпіння, позитивність та організованість. Вона розповіла про використання технологій у навчанні та свої методи покращення мовленнєвих навичок та мотивації студентів. Кандидат згадала про минулий виклик у класі та свої методи управління стресом. Вона висловила готовність до нового виклику, прагнучи працювати з дорослими, і поділилася своєю пристрастю до освіти. Інтерв'юер високо оцінив її досвід і навички.

Під час розмови підтримується ввічливий та офіційний тон. Як інтерв'юер, так і респондент використовують стандартні привітання та вирази. Така формальність є очікуваною в умовах професійної співбесіди. Інтерв'ю проходить за чіткою структурою запитань і відповідей. Інтерв'юер ставить запитання, а кандидат надає розгорнуті відповіді. Респондент згадує різні методи викладання, такі як використання технологій, дебати, бесіди, переказ фільмів тощо для покращення мовленнєвих навичок учнів. Її відповіді свідчать про різноманітний викладацький репертуар. Кандидат визнає стрес, пов'язаний з викладанням, і згадує особисті хобі та заняття, такі як проведення часу з сім'єю, піші прогулянки, подорожі, читання, прослуховування музики та заняття спортом, як способи боротьби зі стресом. Це олюднює її і показує її як всебічно розвинену особистість.

В інтерв'ю ми можемо побачити:

Формальний реєстр: Під час співбесіди зберігається офіційний тон і реєстр. Використання привітання *"Hello"* та структурований формат запитань і відповідей відображає очікувану формальність співбесіди.

Лаконічність: Діалог лаконічний, з короткими запитаннями та прямими відповідями. Така лаконічність характерна для професійних співбесід, оскільки забезпечує ефективне подання інформації.

Перерахування: Коли респондента просять визначити три якості хорошого вчителя, він використовує перерахування, перераховуючи *"терплячий"*, *"позитивний"* і *"організований"*. Цей риторичний прийом додає чіткості її відповіді.

Паралелізм: Респондентка використовує паралельну структуру у своїй відповіді про мотивацію учнів: *"I know my students' goals, and we've created something like a map with them to remind them where they're going and how long it will take."* Паралелізм *"where they're going"* і *"how long it will take"* створює збалансоване і структуроване речення [56].

Розповідь: Респондент використовує елементи розповіді, розповідаючи про важкого учня: *"There was a girl in my previous class, who always distracted other students and didn't listen to me in class."* Такий стиль розповіді додає контексту до ситуації та залучає слухача [56].

Гіпербола: У висловлюванні *"I feel like I am part of a huge, powerful mechanism capable of changing history"* використано гіперболу, щоб підкреслити пристрасть оповідачки до викладання та його потенційний вплив [56].

Неформальний штрих: Хоча загальний тон інтерв'ю є офіційним, респондентка додає неформального відтінку, ділячись особистими інтересами, наприклад, своєю любов'ю до музики та кіно. Це може допомогти зробити її більш людиною і створити більш особистий зв'язок з інтерв'юером.

Таким чином, у діалозі інтерв'ю використовується поєднання формальної мови, риторичних прийомів і особистих штрихів, щоб ефективно

передати кваліфікацію, досвід і пристрасть до викладання респондента. Використання метафор, перерахування та елементів розповіді додає розмові глибини та зацікавленості.

У наступному прикладі під час співбесіди інтерв'юер запитував кандидата про його підхід до викладання, використання технологій, стратегії мотивації та прихильність до сприятливого навчального середовища. Відповіді кандидата продемонстрували його досвід, підкресливши позитивну атмосферу в класі, інтеграцію технологій та співпрацю з колегами. Співбесіда завершилася тим, що інтерв'юер подякував кандидату за відповіді, зазначивши, що він надав достатньо інформації для оцінки.

Інтерв'ю зберігає офіційний і професійний тон, як інтерв'юер, так і кандидат використовують ввічливі привітання та мову, що відповідає умовам співбесіди на робочому місці. Співбесіда проходить у структурованому форматі запитань і відповідей, типовому для офіційних співбесід. Кожне питання чітко сформульоване, а відповіді добре організовані. І питання, і відповіді на них є стислими та по суті, що забезпечує ефективну передачу відповідної інформації. Респондент наводить конкретний ілюстративний приклад ефективного уроку, описуючи творчу письмову вправу, яка зацікавила учнів і справила позитивний вплив. Інтерв'юер завершує розмову ввічливим висловленням подяки, визнаючи, що респондент надав достатньо інформації для оцінювання.

Торкаючись питання стилістики можна побачити, що в інтерв'ю є:

Технічна мова: використовується професійна мова, речення добре побудовані, що сприяє ясності та професіоналізму. Респондент використовує спеціалізовану термінологію, пов'язану з викладанням та вивченням англійської мови, наприклад *"individualized learning plans"*, *"differentiated instruction"*, та *"restorative justice practices"*.

Ілюстративний приклад: респондент наводить конкретний і детальний приклад успішного уроку, який він провів, демонструючи свою здатність ефективно залучати учнів.

Таким чином, цей діалог на співбесіді представляє кандидата, який володіє сильними комунікативними навичками, досвідом викладання англійської мови, підходом, орієнтованим на студента, культурною чутливістю, а також прагненням до професійного зростання та передового досвіду в галузі освіти. Стиль є професійним і адаптованим до контексту співбесіди, що ефективно передає кваліфікацію кандидата та його відданість професії вчителя.

Розглядаючи ще один приклад в якому під час інтерв'ю кандидату поставили низку запитань про його досвід викладання, методи залучення студентів, методи оцінювання, інтеграцію технологій, диференціацію та стратегії мовного розвитку. Кандидат надав детальні та вдумливі відповіді, продемонструвавши свій досвід викладання англійської мови. Він наголосив на створенні позитивного та інклюзивного навчального середовища, використанні різноманітних методик викладання, впровадженні технологій та заохоченні співпраці між студентами.

Діалог починається з дружнього та поважного тону, коли інтерв'юер робить комплімент резюме кандидата та висловлює зацікавленість у тому, щоб поставити більше запитань. Кандидат відповідає ввічливо і з вдячністю, підтримуючи позитивну атмосферу. Питання та відповіді на інтерв'ю чіткі та лаконічні, що забезпечує ефективну комунікацію. Речення добре структуровані, що дозволяє читачеві легко стежити за розмовою. Незважаючи на дружній тон, мова, що використовується, залишається професійною і доречною в умовах інтерв'ю. Обидві сторони підтримують певний рівень офіційності протягом усієї розмови. Відповіді інтерв'юйованого добре організовані, кожна з них відповідає на питання з чіткою структурою: короткий вступ або контекст, за яким слідують детальні пояснення або стратегії.

В інтерв'ю ми можемо знайти:

Повторення: Інтерв'юер використовує повторення, коли висловлює свою зацікавленість: *"Your resume is very great, I would like to ask you some*

more questions." Таке повторення підкреслює його позитивне враження від резюме [56].

Паралельна структура: Респондент використовує паралельну структуру у своїх відповідях, що сприяє чіткості та організованості його відповідей. Наприклад, обговорюючи методи оцінювання, вони використовують структуру, що повторюється: *"I assess student progress by using a variety of methods, such as informal assessments, quizzes, and tests."*

Перерахування: Перелічувальна мова використовується при перерахуванні різних стратегій викладання, методів оцінювання або методів мотивації учнів. Наприклад, *"I motivate students to learn English by providing positive reinforcement and celebrating their successes."* [56].

Описова мова: Описова мова використовується для чіткого пояснення методів і стратегій викладання. Респондент використовує такі описові фрази, як *"creating a safe space"*, *"meaningful context"*, та *"explicit instruction"*, щоб ефективно передати свої методи.

Риторичні запитання: Хоча вони не є прямими запитаннями, деякі твердження респондента слугують риторичними запитаннями, щоб привернути увагу інтерв'юера та висвітлити ключові стратегії викладання. Наприклад, *"How do you differentiate instruction for English language learners?"* з подальшим детальним поясненням.

Метафорична мова: Респондент використовує метафори, обговорюючи стратегії вимови. Вони описують цей процес як такий, що *"допомагає їм краще зрозуміти звучання мови"*, використовуючи метафору звукового сприйняття як форму розуміння.

Інклюзивна мова: Респондент використовує інклюзивну мову, обговорюючи заняття в класі, наголошуючи на *"group discussions"*, *"collaborative writing"*, та *"peer editing"*, які сприяють почуттю включеності та командній роботі.

Загалом, діалог під час інтерв'ю демонструє ефективне використання мови для передачі стратегій викладання, встановлення позитивного контакту та підтримання професійного і ввічливого тону.

У наступному прикладі де після інтерв'ю кандидата одразу прийняли на роботу можна побачити всі притаманні риси співбесіди. Інтерв'ю починається з офіційних привітань, які задають ввічливий і професійний тон. Ввічливість підтримується протягом усієї розмови за допомогою таких виразів, як *"I'm glad to be here"*, *"Thank you for coming"* and *"Hello, thank you for coming, we were waiting for you."* Ці вирази створюють позитивну та шанобливу атмосферу.

В інтерв'ю можна знайти такі стилістичні приклади:

Прямі запитання: Інтерв'юер використовує прямі та зрозумілі запитання, щоб отримати конкретну інформацію від респондента. Наприклад, *"What experience do you have teaching English as a Second Language?"*

Перерахування: Перерахування використовується респондентом, коли він перераховує свій досвід викладання та різні умови, в яких він працював. Це забезпечує чітку та організовану відповідь.

Технічна мова: Розмова містить технічні терміни, пов'язані з викладанням, такі як *"formative and summative assessments"*, *"visual aids"* та *"authentic material"*. Ця мова відображає досвід опитуваного в цій галузі.

Описова мова: Описова мова використовується для пояснення методів навчання, таких як *"interactive activities"*, *"real-life situations"* та *"cultural elements"*. Ці описи допомагають інтерв'юєру ефективно передати свої стратегії викладання.

Риторичне запитання: Респондент використовує риторичне запитання, коли обговорює інтеграцію культурного розмаїття в уроки: *"How do you address the needs of English language learners who also have special educational needs?"* Це питання підкреслює, що викладання граматики не є простим завданням [56].

Метафора: При обговоренні покращення вимови часто використовують метафоричні вирази: *"I have learners practice with tongue twisters and other activities to help them gain a better understanding of the sound of the language."* Тут *"tongue twisters"* вжито метафорично для позначення складних вимовних вправ [56].

Паралелізм: Використання паралелізму можна побачити у таких фразях, як *"formative and summative assessments"*, *"modeling the correct pronunciation and have learners repeat after me"* та *"questioning and observation"*, за якими слідують *"tests and quizzes"*. Таке повторення подібних структур додає ритму і чіткості відповідям [56].

Стилістичні прийоми, використані в цьому інтерв'ю, сприяють ефективній комунікації, чіткості відповідей і встановленню поважної та цікавої атмосфери між інтерв'юером та респондентом.

Наступним розглянемо приклад з співбесіди на вакансію менеджера торгової нерухомості. Кандидат продемонструвала свій досвід у сфері нерухомості, демонструючи свою здатність продавати будинки, ефективно використовувати технології та соціальні медіа для маркетингу, залишатися організованою та будувати стосунки з клієнтами. Її відвертий підхід до роботи зі складними клієнтами та зосередженість на індивідуальному обслуговуванні заслуговують на особливу увагу. Інтерв'юер висловив бажання співпрацювати визнаючи її високу кваліфікацію та навички.

Інтерв'ю починається з ввічливого та офіційного привітання, підтримуючи професійний тон. Інтерв'юер ставить відкриті запитання, які спонукають респондента давати розгорнуті відповіді. Наприклад, *"What questions do you ask clients to make sure their needs are met?"* Це дозволяє отримати вичерпні пояснення. Респондент відповідає на запитання прямо і лаконічно, що сприяє чіткій комунікації та ефективному донесенню інформації. Респондент надає детальні пояснення своїх стратегій і методів, таких як використання професійних фотографів для розміщення оголошень

про нерухомість і використання соціальних мереж для маркетингу. Ці пояснення додають глибини та чіткості відповідям.

В інтерв'ю можна знайти такі стилістичні приклади:

Риторичні запитання: Інтерв'ю включає в себе риторичні запитання: *"Did you come to the interview?"* Це питання слугує ввічливим способом підтвердити особу респондента та його присутність.

Перерахування: Числові показники використовуються для надання конкретних деталей і кількісної оцінки досягнень. Наприклад, *"50 shares on Facebook and 30 comments on Instagram"* або *"increased my sales by 10% over the past nine months."*

Метафора: Фраза *"make homebuyers feel comfortable and confident during their search"* використовує метафору, порівнюючи процес купівлі житла з подорожжю, в якій інтерв'юер спрямовує і підтримує клієнтів [56].

Образність: Респондент використовує описову мову, щоб намалювати картину свого підходу до організації зустрічей, наприклад, *"color-code some of my appointments"* і *"coordinate those colors to the files and emails"*. Ці образи допомагають передати відчуття порядку та ефективності [56].

Порівняння: Респондент використовує порівняння, коли обговорює свої якості як агента з нерухомості. Він порівнює свій підхід з підходом інших агентів, заявляючи: *"Not only do I listen to all of my clients"*. Це означає, що активне слухання не є універсальною практикою для всіх агентів.

Образна мова: Фраза *"increasing the chances of my client liking the home"* використовує образну мову, щоб передати ідею про те, що клієнти будуть більш задоволені своїм потенційним вибором житла.

Лінгвостилістичний аналіз цього інтерв'ю свідчить про ефективну комунікацію, зосередженість на деталях і фактах, а також професійний тон, який демонструє кваліфікацію та досвід інтерв'юйованого у сфері нерухомості.

Наступним прикладом ми розглянемо інтерв'ю на посаду менеджера по продажам. Співбесіда була інформативною та продемонструвала потужні

лідерські здібності кандидата. Кандидат представив ефективні методи мотивації та встановлення стосунків з членами команди, особливо у складних обставинах, підкреслюючи важливість спілкування та персоналізованих жестів. Було підкреслено лідерський підхід кандидата, зосереджений на співпраці та принципах, заснованих на заслугах, а також їхні методи делегування завдань і контролю за проектами. Крім того, кандидати сформулювали свою прихильність до постійного самовдосконалення та висловили готовність брати участь у благодійних починаннях. Таким чином, очевидний ентузіазм кандидата щодо наставництва та мотивації членів команди позиціонує їх як цінного претендента на керівну роль. Інтерв'юер висловив зацікавленість у потенційному працевлаштуванні та пообіцяв подальше спілкування.

Протягом усієї співбесіди використовуйте ввічливу мову, щоб підтримувати шанобливу та ввічливу атмосферу. Інтерв'ю зберігає офіційний і професійний тон, як інтерв'юер, так і кандидат використовують ввічливі привітання та мову, що відповідає умовам співбесіди на робочому місці.

Респондент використовує наративну структуру, щоб відповісти на запитання. Ця структура включає елементи ситуації, завдання, дії та результату для надання детальних та організованих відповідей. Наприклад, обговорюючи мотивацію членів команди під час пандемії, респондент надає чітку структуру розповіді, щоб пояснити їхні дії та результати.

В інтерв'ю використовується:

Риторичні запитання: Інтерв'юер використовує риторичні запитання у фразах на кшталт *"What do you enjoy the most about being a manager?"*, щоб спонукати до роздумів і дискусії.

Перерахування: Респондент використовує перерахування, коли перераховує стратегії чи кроки. Наприклад, він перераховує кроки свого процесу ефективного делегування завдань: *"1. I identify the skills... 2. I find areas where team members could grow..."* [56].

Метафора: Фраза *"I reward those team members who step out to take risks"* використовує метафору, трактуючи ризик як крок уперед, що додає висловлюванню яскравості [56].

Професійний жаргон: Респондент використовує професійний жаргон, такий як *"key performance indicators"*, *"meritocracy"* and *"cold calling"* які є специфічними для його галузі та демонструють його досвід.

Ці стилістичні прийоми сприяють загальній тональності, ясності та ефективності інтерв'ю, залучаючи читача і передаючи кваліфікацію та досвід інтерв'юйованого.

Наступний приклад розглянемо інтерв'ю на посаду редактора журналів. Під час співбесіди кандидат продемонстрував високий рівень професіоналізму. Він продемонстрував володіння видавничим програмним забезпеченням, лідерські якості, прискіпливу увагу до деталей та творчий підхід до контенту. Кандидат наголосив на стратегіях залучення читачів, управлінні командою та співпраці з фотографами. Було очевидним розуміння цільової аудиторії, просування в соціальних мережах та ретельне редагування. Співбесіда завершилася пропозицією роботи, яка підтвердила їхню придатність для цієї ролі.

Інтерв'ю зберігає офіційний тон протягом усього інтерв'ю, використовуючи належні привітання та професійні відповіді на запитання. Це сприяє створенню відчуття професіоналізму в діалозі. І інтерв'юер, і респондент надають розгорнуті відповіді на кожне запитання, демонструючи свої знання та досвід. Кандидат підкреслює свої навички та якості, що мають відношення до посади, такі як уважність до деталей, вміння працювати в команді, креативність та здатність дотримуватися дедлайнів.

Досліджуючи інтерв'ю було знайдено наступні стилістичні засоби:

Риторичне запитання: Інтерв'юер використовує риторичне запитання: *"How would you improve this magazine?"* Ця техніка зацікавлює респондента і спонукає його висловити своє бачення.

Перерахування: Респондент перераховує свої сильні сторони як редактора журналу, підкреслюючи свою здатність співпрацювати, звертати увагу на деталі та бути креативним. Таке перерахування допомагає представити чітку і структуровану відповідь.

Метафора: Респондент використовує метафоричну мову, обговорюючи важливість гарного зображення обкладинки. Вони описують його як щось, що має *"draw the reader in"*, що малює яскраву картину бажаного ефекту.

Паралелізм: У відповіді про те, як працювати у стислі терміни, респондент використовує паралелізм, щоб окреслити свої стратегії дотримання дедлайнів: *"I prioritize tasks, communicate regularly, and stay organized."* Цей прийом додає відповіді ритмічності та чіткості [56].

Алітерація: У фразі *"mutual respect and trust"* є тонке використання алітерації, коли йдеться про те, як заохотити авторів покращувати свою роботу. Повторення звуку *"t"* додає реченню приємного ритму.

Полісиндетон: Респондент використовує полісиндетон (використання декількох сполучників), коли перераховує етапи свого процесу редагування. Наприклад, *"I read through the article, and I make sure that all facts are accurate, and I look for any errors..."* Повторення сполучника *"and"* підкреслює ретельність процесу [56].

Професійний жаргон: Оповідачка використовує професійний жаргон, пов'язаний з видавничою галуззю, наприклад, *"editorial calendar"*, *"fact-checking"* and *"submission review process"* демонструючи свою обізнаність у цій сфері.

Тож ці стилістичні прийоми сприяють ефективній комунікації, чіткості інформації та професійному тону в інтерв'ю.

Також один з прикладів був на посаду рекрутера. Під час співбесіди обговорювалися такі теми, як філософія рекрутингу, налагодження професійних стосунків з кандидатами, робота з кандидатами, яким було відмовлено, взаємодія з менеджерами з підбору персоналу, обговорення очікуваної заробітної плати, відстеження пулу кандидатів та останні

тенденції у сфері рекрутингу. Співбесіда завершилася запевненням, що рішення про працевлаштування буде повідомлено наступного дня.

Інтерв'ю зберігає офіційний і професійний тон та починається з формального привітання, коли інтерв'юер та респондент звертаються один до одного на ім'я та висловлюють подяку. Це задає ввічливий і шанобливий тон. Респондент підкреслює прозорість у своїх відповідях, наприклад, при обговоренні переговорів про заробітну плату. Це свідчить про етичний підхід до рекрутингу. В інтерв'ю переважно використовується минулий час, коли йдеться про минулий досвід і практику. Активний стан використовується для передачі дій, виконаних інтерв'юером, наприклад, *"I call them personally"* або *"I am sending a copy of the candidate's resume"*. Як запитання, так і відповіді структуровані для більшої ясності. Запитання чітко сформульовані, а відповіді впорядковані та стислі, що забезпечує легкість сприйняття інформації [56].

Даний приклад має велику кількість стилістичних прийомів а саме:

Професійна термінологія: В інтерв'ю використовується професійна термінологія, пов'язана з рекрутингом, наприклад, *"recruiting philosophy"*, *"job candidates"* and *"salary expectations"*. Це демонструє спільне розуміння сфери та її термінології.

Паралелізм: інтерв'ю починається з паралельної структури у привітаннях, оскільки інтерв'юер та інтерв'юваний обмінюються ввічливими вітаннями. Це створює збалансований і офіційний тон.

Метафора: Фраза *"balance quantity and quality with recruiting"* використовує метафору, порівнюючи вербування з актом балансування. Це передає ідею, що опитуваний прагне підтримувати рівновагу між кількістю та якістю при наймі.

Перерахування: У відповіді на запитання про філософію найму респондент використовує перерахування, перераховуючи конкретні дії: *"I always back up my claims with performance data and current hiring trends."* Ця техніка дає структуровану та детальну відповідь [56].

Анафора: Інтерв'юер використовує анафору, коли обговорює відхилення кандидатів: *"I always let the candidate know why we didn't choose them and offer feedback for how they can improve in different areas."* Повторення слова *"I always"* підкреслює послідовність і ретельність у роботі з кандидатами, яким було відмовлено [56].

Гіпербола: Інтерв'юер використовує гіперболу, коли обговорює зарплатні очікування кандидата: *"I would be completely forthright about a salary counter-offer that's over the maximum amount."* Хоча це не є надмірним перебільшенням, воно підкреслює важливість прозорості [56].

Алітерація: Фраза *"comprehensive benefits package and skill training workshops"* містить алітерацію з повторенням звуку *"s"*. Це додає відповіді приємної та ритмічної якості.

Образність: Згадка про *"video and virtual reality in their interview process"* створює образність, пов'язану з інноваційними методами проведення інтерв'ю, допомагаючи читачеві візуалізувати цей тренд у рекрутингу.

Евфемізм: Інтерв'юер використовує евфемізм, коли говорить про відмову кандидатам, називаючи це *"the toughest part of my job"*. Це пом'якшує вплив потенційно негативного аспекту ролі.

Тож у даному прикладі лінгвостилістичний аналіз розкриває формальну та професійну співбесіду, зосереджену на зборі інформації, пов'язаної з філософією та практикою рекрутингу кандидата. Відповіді респондентів наголошують на прозорості, ефективності та прагненні покращити якість відбору кандидатів.

Тепер розглянемо приклад на посаду фармацевта.

Під час співбесіди оцінювали кваліфікацію, мотивацію, досягнення та навички кандидата в фармацевтиці. Визначено прихильність до пацієнтів та професійний розвиток. Незважаючи на використання неформальних привітань, інтерв'ю зберігає в цілому офіційний стиль, особливо у відповідях.

Було знайдено такі стилістичні засоби:

Метафора: Фраза *"juggle multiple tasks at once"* використовує метафору, порівнюючи акт управління різними обов'язками з жонглюванням предметами. Це яскраво ілюструє складність роботи [56].

Гіпербола: У фразі *"always working to stay up-to-date on the latest meds and medications"* використовується гіпербола, щоб підкреслити прагнення інтерв'юера бути в курсі подій. Це додає відчуття відданості справі [56].

Алітерація: Фраза *"promptly providing quality service"* містить алітерацію з повторенням звуку *"p"*. Це додає відповіді приємного та ритмічного звучання.

Евфемізм: Інтерв'юер використовує евфемізм у заключному слові, роблячи комплімент респонденту як *"excellent specialist"* та висловлюючи впевненість у його здатності добре ладнати з колективом. Це створює позитивний і обнадійливий висновок.

Наступним розглянемо приклад з співбесідою на посаду водія автобуса. Досвідчений водій автобуса з акцентом на безпеку, адаптивність та професіоналізм шукає роботу з хорошим послужним списком та ентузіазмом. І інтерв'юер, і респондент використовують офіційну мову, звертаючись один до одного на ім'я, що передає повагу та професіоналізм. Інтерв'юер починає із загального запитання, щоб встановити контакт, і запрошує респондента поділитися інформацією про себе. Респондент відповідає стислим вступом, надаючи детальну інформацію про своє походження, досвід роботи та особисті інтереси.

В інтерв'ю можна знайти велику кількість стилістичних засобів:

Риторичні запитання: Інтерв'ю починається з риторичного запитання: *"Hi Antonio, thanks for coming. I have a few questions for you, do you mind?"* Це питання не вимагає конкретної відповіді, а слугує ввічливим способом переходу до інтерв'ю [56].

Повторення: Респондент повторює фразу *"I've also had situations"*, щоб навести приклади подолання стресових або складних ситуацій. Таке повторення підкреслює їхню здатність справлятися зі складними сценаріями.

Технічна термінологія: Специфічна термінологія, пов'язана з галуззю, наприклад, *"commercial driver's license (CDL)"* та *"First Aid and CPR certification"* додає технічний вимір до відповідей інтерв'юера [56].

Перехідні фрази: Перехідні фрази, такі як *"for example"*, *"additionally"* та *"in situations where"* допомагають пов'язати різні частини відповідей респондента, роблячи його пояснення більш послідовними.

Співбесіда демонструє ефективну комунікацію та демонструє кваліфікацію, навички та прихильність до безпеки та професіоналізму в ролі водія автобуса.

Далі ми розглянемо співбесіду, яка є дуже актуальною для молоді, а саме офіціант. На інтерв'ю кандидат розповідав про себе, свої скіли та досвід. Та доказує свою професіональність фактами та знаннями.

Як і у всіх попередніх прикладах інтерв'ю починається та ведеться у ввічливій та формальній формі. Інтерв'ю наповнене стилістичними засобами.

Розмовна мова: Дженні використовує розмовну мову у своїх відповідях, наприклад, *"I've got experience"* та *"I'm used to it."* Ця неформальна мова додає їй відповідям розмовного і близького тону.

Образна мова: Описуючи свою улюблену частину роботи офіціанткою, Дженні використовує образну мову, коли каже: *"Waitressing gives me the opportunity to learn on my feet."* Це ідіома, яка означає швидке навчання через практичний досвід [56].

Гіпербола: Хоча в цьому інтерв'ю вона не присутня явно, деякі відповіді можна розглядати як злегка гіперболізовані, наприклад, коли респондент каже: *"I always make sure to wear appropriate work shoes, to reduce the chance of slipping or falling."* Фраза *"always"* передбачає високий рівень послідовності для досягнення ефекту [56].

Ці стилістичні прийоми додають інтерв'ю різноманітності та цікавості, а також допомагають ефективно донести інформацію.

А тепер проаналізуємо інтерв'ю на посаду парамедика. В інтерв'ю ведеться співбесіда у формальній формі з використанням великої кількості термінів, які використовуються саме на цій посаді. Співбесіда проходить у структурованому форматі "запитання-відповідь", де інтерв'юер ставить запитання, а кандидат дає на них розгорнуті відповіді. Такий формат сприяє чіткій комунікації.

Перейдемо до стилістичних засобів:

Риторичне запитання: Інтерв'юер ставить риторичне запитання, кажучи: *"I have a few questions for you, shall we begin?"* На це запитання не потрібно відповідати, воно слугує для переходу до інтерв'ю [56].

Описова мова: Пояснюючи використання дефібрилятора, кандидат використовує описову мову, щоб деталізувати кроки, пов'язані з процесом, що підвищує зрозумілість.

Технічна термінологія: Технічна термінологія, пов'язана з медичними процедурами та обладнанням, наприклад, *"intranasal naloxone"* та *"traction splint"* використовується для демонстрації досвіду в цій галузі.

Образна мова: Кандидат використовує образну мову, описуючи збуджених пацієнтів як таких, що становлять *"dangers to the crew"* підкреслюючи потенційні ризики, пов'язані з цим [56].

Метафора: кандидат використовує метафору *"filling in the gaps of knowledge or skills"* коли обговорює роботу з менш досвідченими членами екіпажу, ілюструючи ідею наставництва [56].

Наступне інтерв'ю також зберігає формальний і професійний тон протягом усього часу. Обидві сторони використовують ввічливу та офіційну мову, яка є типовою для професійної співбесіди. Прямі запитання використовуються для збору конкретної інформації про кваліфікацію кандидата та його готовність відповідати вимогам вакансії. Наприклад, запитують про наукові ступені, галузеві сертифікати та готовність до подальшого навчання.

Паралелізм: Респондент використовує паралелізм, коли каже: *"The first and the main is that I would like to develop myself further."* Це повторення підкреслює основну причину його бажання покинути поточну роботу [77].

Прямі запитання: Інтерв'юер використовує прямі запитання, щоб зібрати конкретну інформацію, таку як наукові ступені, галузеві сертифікати та готовність до подальшого навчання.

Емпатична мова: Емпатична мова використовується для визнання проблем на поточному робочому місці респондента, демонструючи розуміння.

Перерахування: Респондент перераховує свої обов'язки на посаді офісного адміністратора, детально описуючи свої обов'язки та завдання.

Лінгвостилістичний аналіз свідчить про формальну, шанобливу та структуровану розмову під час співбесіди, яка характеризується ввічливою мовою, прямими запитаннями та зосередженістю на зборі релевантної інформації для оцінки придатності кандидата на посаду.

У наступному прикладі, так як в цьому інтерв'ю кандидат не підійшов, тому воно закінчилось швидко та не має великої кількості стилістичних девайсів. Як і в усіх інших, інтерв'ю зберігає формальний і професійний тон протягом усього часу.

Щодо стилістичних засобів можна виділити:

Повторення: Повторення ввічливих фраз, таких як *"Good Morning"* та *"Thank you"* підсилює ввічливість і люб'язність.

Риторичне запитання: Інтерв'юер використовує риторичне запитання *"How are you doing?"*, яке не вимагає розгорнутої відповіді, але є поширеним способом розпочати розмову.

Паралелізм: Респондер використовує паралелізм, коли перераховує свої сильні сторони: *"I am a hard-working person and a fast learner."* Таке повторення підкреслює його якості [59].

Говорячи про наступний варіант, під час цієї співбесіди учасники ведуть ввічливу та структуровану розмову. Вони обговорюють кваліфікацію,

досвід та очікування, створюючи позитивну атмосферу. Бажання кандидата вчитися та адаптуватися, а також відповідний досвід роблять його перспективним кандидатом. Співбесіда завершується на теплій ноті з очікуванням подальшого спілкування щодо можливості працевлаштування.

В інтерв'ю були знайдені такі стилістичні засоби:

Риторичне запитання: Інтерв'юер використовує риторичні запитання на кшталт *"I hope we didn't keep you waiting for long?"* Це питання не обов'язково вимагають розгорнутої відповіді, але є поширеними у ввічливій розмові [49].

Паралелізм: Респондент використовує паралелізм, описуючи свої сильні сторони, наприклад, *"I am a diligent person and a fast learner"*. Таке повторення підкреслює його якості [49].

Переходячи до наступного прикладу, кандидат висловлює зацікавленість у новій ролі, орієнтованій на навчання та розвиток у компанії. Його кваліфікація та досвід добре узгоджуються з вимогами до посади. Кандидат підкреслює свою здатність адаптуватися до переходу з меншої організації до більшої. Співбесіда завершується тим, що кандидат розпитує про щоденну взаємодію та критерії оцінки ефективності роботи на цій посаді, демонструючи проактивний підхід і велику зацікавленість.

Повторення: Інтерв'юер використовує повторення, коли підкреслює розширення компанії та створення нової ролі для навчання та розвитку в організації.

Риторичне запитання: Інтерв'юер використовує риторичне запитання, щоб підтвердити розуміння кандидатом розміру та значення компанії.

Паралелізм: Кандидат використовує паралелізм при обговоренні своєї кваліфікації та причин, чому він хоче спеціалізуватися на навчанні та розвитку.

Метафора: кандидат використовує метафору, коли говорить про виклик переходу від меншої організації до більшої, описуючи його як *"bringing too many preconceived and possibly inflexible ideas."* [55].

Анафора: Інтерв'юер використовує анафору, коли перераховує членів команди, з якими кандидат працюватиме щодня, створюючи ефект повторюваності та структурованості.

Антитеза: Кандидат наводить антитезу, порівнюючи особистий підхід до розвитку співробітників у меншій організації з необхідністю іншого підходу у великій організації.

Ці стилістичні прийоми сприяють плавності та чіткості інтерв'ю, підкреслюючи ключові моменти та питання.

Під час співбесіди директор з персоналу та кандидат обговорюють кваліфікацію кандидата, обов'язки на посаді, години роботи, очікувану зарплату та переваги, які пропонує компанія. Директор з персоналу інформує кандидата про терміни прийняття рішення про прийом на роботу, і вони висловлюють взаємну вдячність за зустріч.

Інтерв'юер ставить прямі та структуровані запитання, щоб зібрати інформацію про кваліфікацію, досвід, цілі та стиль роботи кандидата. Такий підхід сприяє систематизації процесу співбесіди. Кандидат висловлює свої майбутні прагнення і цілі, створюючи відчуття амбітності і рішучості. Це додає співбесіді глибини і демонструє її ентузіазм щодо ролі. Інтерв'юери ставлять додаткові запитання, щоб глибше зрозуміти мотивацію та кваліфікацію кандидата. Кандидат надає структуровані відповіді, ретельно розглядаючи кожне питання та наводячи приклади на підтримку своїх відповідей.

2.2 Прагматичний аспект

Стратегія інтимізації у літературному контексті передбачає цілеспрямоване звернення автора до емоційного та афективного виміру реципієнта через артикуляцію власних почуттів. Такий підхід має на меті викликати емоційну реакцію у читача, створюючи оптимальний контекст для інкорпорації авторських ідей у когнітивний простір аудиторії.

Концепція інтимізації отримала значний аналітичний обсяг у сучасній академічній дискусії, охоплюючи різні наукові парадигми. Зокрема, цей феномен аналізується у рамках філософії, літературознавства, культурології та мовознавства. Соціокультурна релевантність інтимізації як категоріального елемента різноманітних комунікативних процесів сприяє не тільки постійному аналізу її мовної репрезентації, але й динаміці наукових підходів до її класифікації та інтерпретації. Тим не менш, мовні та мовленнєві засоби вираження інтимізації в контексті поетичного дискурсу модернізму залишаються недостатньо дослідженими у лінгвістичних студіях.

У рамках аналітичного дослідження, що базується на теоретичній моделі комунікації, розробленій Р. Якобсоном можна сказати, що будь-який комунікативний акт являє собою контакт адресанта й адресата у зв'язку із певним чином закодованим повідомленням, що вказують на якийсь контекст [45, с. 198 – 200]. У контексті модерністського дискурсу, численні наукові дослідження вказують на трансформацію традиційної моделі комунікації, запропонованої Р. Якобсоном. Ця трансформація полягає в переорієнтації з первинної функції передачі повідомлення до акценту на його інтерпретації або "дешифруванні". Внаслідок цього, концепція контакту в комунікативному акті набуває проблематичного характеру.

Також відбувається рефлексивне реконструювання контексту та естетичного коду, що має на увазі більш глибоке і багатопланове осмислення цих елементів. Повідомлення, у свою чергу, втрачає свою центральну роль, а його функції розподіляються між різними компонентами комунікативного процесу. Важливим аспектом є також зменшення, а іноді й відсутність відмінностей між відправником та отримувачем, що демонструє унікальність комунікативних стратегій в модернізмі та підкреслює їх відхід від традиційних моделей інформаційного обміну.

Інтимізація – це стратегія підкреслення тотожності адресанта й адресата, спроба побудувати спілкування між різними суб'єктами за моделлю автокомунікації [15, с. 308]. Способом вираження інтимності є зближення

автора і тексту, бажання перетворити мистецтво на "приватний лист, відправлений за невідомою адресою". Текст повинен бути насиченим знаками фізичної присутності, ставши важливим і значущим, як одяг, "оскільки навіть у руху голови, у виразі тону, виявляється більше індивідуальності, ніж у всіх його віршах".

Реалізація комунікативно-прагматичної стратегії інтимізації в інтерв'ю базується на використанні різноманітних мовленнєвих тактик, серед яких можна виокремити такі: тактику відвертості, яка включає в себе беззаперечний обмін інформацією; тактику прямого звернення до адресата, що передбачає безпосереднє спрямоване вплив на адресата під час спілкування; і тактику емоційного споріднення з адресатом, що передбачає зусилля з встановлення спільних емоційних зв'язків з адресатом.

Аргументацію можна розглядати як одну зі стратегій мовленнєвого впливу, що представляє собою складний мовний конструкт, який включає в себе тезу та пов'язані з нею аргументи. Головною метою аргументації є зміна моделі світу отримувача інформації таким чином, щоб вплинути на його процес прийняття рішень.

Загалом, важливо відзначити, що кожне висловлення має потенціал вплинути на ментальний простір та систему знань адресата. У цьому контексті можна розглядати процес комунікації як постійне внесення змін у значущість та емоційне ставлення, а також перебудову особистої системи координат у картині світу.

Отже, стратегія аргументації спрямована на адресата повідомлення, на якого спрямована увага мовця, з метою вплинути на нього та викликати його реакцію, використовуючи різні методи і прийоми. На текстовому рівні комунікативно-прагматична стратегія аргументації виражається дієсловами у формі наказового способу, тобто імперативними конструкціями, та різними формами звертань [5,173].

За додатковими функціями, відмінними від впливу на адресата та спонукання його до дії, дана стратегія у поетичному дискурсі призначена для

стимулювання у читача додаткових почуттів, образів та емоцій, які базуються на його особистому життєвому досвіді, рівні освіти та світогляді.

У цьому контексті можна виділити такі мовленнєві тактики, які використовуються для реалізації комунікативно-прагматичної стратегії аргументації в інтерв'ю: тактику апеляції до емоцій та почуттів адресата, тактику проведення аналогій та тактику досягнення компромісу.

Тепер перейдемо до аналізу прикладів інтерв'ю:

У першому інтерв'ю кандидат на позицію вчителя англійської мови виявляє щирість і відвертість у відповідях до адресата. Вона використовує ряд мовно-мовленнєвих засобів для демонстрації своєї кваліфікації та підходу до викладання

Використання особових та присвійних займенників першої особи однини. В інтерв'ю кандидат часто вживає займенники "I," "me," та "my," що вказує на її особистий досвід та ставлення до викладання англійської мови. Вона також використовує модальні дієслова, такі як "should" і "would" для вираження своїх переконань та можливих сценаріїв, що показує її глибоке розуміння мови. Використання різноманітних лінгвістичних засобів. Кандидат використовує різні лінгвістичні засоби, такі як епітети (*individualized guidance, authentic materials, critical thinking skills*), метафори (*a valuable key to opening up a world of opportunities*), оцінні лексичні одиниці та складні речення, щоб додати кольору та глибини своїм відповідям. Кандидат проявляє готовність до спілкування та взаємодії зі студентами, вчителями та батьками, що важливо для побудови ефективних відносин у навчальному середовищі.

У цьому інтерв'ю, кандидат на позицію вчителя англійської мови використовує стратегію аргументації, щоб продемонструвати свою кваліфікацію і підтвердити свою відповідність для даної ролі. Кандидат починає розповідь про себе, акцентуючи свою активність і підкреслюючи, що вона любить планувати уроки з активними заняттями. Це створює враження, що вона має енергію та інтерактивний підхід до навчання. Кандидат показує

свою мотивацію бути вчителем, вказуючи на своє переконання в тому, що навчання є благородним шляхом у кар'єрі і підкреслюючи свою пасію до навчання. Вона вказує на використання комунікативних методів, таких як рольові інтеракції та завдання на розвиток мовлення, надаючи приклади конкретних методів навчання. Кандидат зазначає, що вона використовує дискусії, презентації та інші різноманітні активності, щоб заохотити учнів брати активну участь у класі. Вона надає інформацію про свій досвід життя та навчання в іншій країні, що може підкреслити її культурну розносторонність і багатогранність.

Наведений наступний приклад, є стандартною співбесідою на посаду викладача.

Говорячи про реалізацію комунікативно-прагматичної стратегії інтимізації, респондент часто використовує особисті займенники, такі як "I," "my," "me", що свідчить про фокус на його особистому досвіді та кваліфікації. Це демонструє його щирість і готовність поділитися своєю точкою зору. Респондент використовує модальні дієслова "should" і "would", коли обговорює методи і стратегії викладання. Використання прикметників та епітетів, щоб підкреслити ключові моменти у своїх відповідях, наприклад, своє "golden rule" в класі та прагнення надавати "positive but honest feedback". Також використання складних речень, переважно у формі складнопідрядних речень, щоб пояснити свої методи та стратегії викладання.

У цьому інтерв'ю комунікативно-прагматична стратегія аргументації не є настільки очевидною. Проте можна виокремити елементи переконання, аргументації та емоційного заклику, які можна ідентифікувати.

Кандидат стверджує, що хороший вчитель повинен володіти такими якостями, як терпіння, позитивність і організованість. Ці якості представлені як необхідні для ефективного викладання, апелюючи до ідеї, що хороший вчитель може позитивно впливати на навчальний досвід учнів. Також аргументує свій підхід до управління класом, підкреслюючи важливість поваги та відкритого спілкування та необхідність адаптації методів навчання

на основі індивідуальних потреб студентів. Кандидат аргументує необхідність адаптації методів навчання на основі індивідуальних потреб студентів. Вони представляють практичний підхід до подолання труднощів студентів, припускаючи, що більш ефективно надавати додаткову допомогу за межами аудиторії для більш глибокого розуміння. Все це підсилюється використанням метафор, епітетів, контекстуальних антонімів та синонімів (*raise your hand vs interrupt each other, children vs adults, explain ma clarify, motivate ma encourage*) та лексичних повторів (*working with children, motivation*).

Говорячи про наступний приклад та реалізацію комунікативно-прагматичної стратегії інтимізації кандидат також використовує особові та присвійні займенники *I, me* та *my* для виявлення ширості та відкритості до інтерв'юєра, а також використання модальних дієслів, епітетів (*real-world examples, creative writing, latest technologies*), метафори (*bridge the language barrier*) та оцінні лексичні одиниці (*strive to make my lessons engaging, exceeded our fundraising goals, effective customer service, barrier to learning*)

Ця співбесіда зосереджена на оцінці кваліфікації кандидата та його підходу до викладання англійської як другої мови, а не на аргументації чи переконанні. Тому воно не відповідає структурі аргументативного тексту і не містить переконливих стратегій.

У цьому інтерв'ю кандидат надає детальні та вдумливі відповіді на запитання про свій підхід до викладання, стратегії роботи з різними учнями, методи оцінювання та обізнаність з передовим досвідом. Кандидат підкреслює важливість створення сприятливого та цікавого навчального середовища і демонструє своє прагнення допомогти учням досягти успіху.

Загалом, співбесіда має більш інформативний та оцінювальний характер, кандидат чітко та професійно презентує свою кваліфікацію та досвід.

У наступному прикладі співбесіди на посаду вчителя англійської мови використання стратегій інтимності мінімальне, а загальний тон залишається

професійним і офіційним. Розмова переважно складається з прямих запитань і відповідей, пов'язаних з кваліфікацією кандидата та методами викладання. Хоча особисті займенники, такі як "I", "me" та "my", використовуються в певній мірі, вони є звичайними в інтерв'ю і не обов'язково передають інтимність. Вони для самозвернення та уточнення того, хто говорить. А використання модальних дієслів, таких як "would" та "should", не обов'язково передає сильний емоційний або інтимний тон. Вони зазвичай використовуються для нейтрального вираження можливостей, ймовірностей або пропозицій. В інтерв'ю не використовуються метафори, а мова залишається прямою і буквальною. Використання прикметників на кшталт "great", "positive" та "impressed" демонструє вдячність, але не створює особливого інтимного чи емоційного зв'язку. Інтерв'ю в основному складається з простих і прямих запитань і відповідей. Тут не використовуються складні структури речень, які могли б припустити більш глибокий емоційний зв'язок.

Говорячи про стратегію аргументації, можна підсумувати, що інтерв'ю відповідає структурованому та інформативному підходу, де питання та відповіді логічно пов'язані між собою. Стратегія аргументації тут більше спрямована на представлення кваліфікації та відповідного досвіду, ніж на переконання чи переконування, оскільки основна увага приділяється оцінці придатності кандидата на посаду викладача. Респондент надає чіткі та стислі відповіді на кожне запитання, пропонуючи детальну інформацію про свій досвід викладання, стратегії та методи, які він використовує. Це демонструє його компетентність та досвід у цій галузі. Інтерв'юер послідовно шукає інформацію, пов'язану з викладацькими навичками, підходами та методами респондента. Такий підхід допомагає інтерв'юеру оцінити, чи є співбесідник відповідним кандидатом на посаду. Відповіді кандидата ґрунтуються на його професійному досвіді та демонструють його здатність адаптуватися до різних умов викладання та потреб учнів. Вони підкреслюють важливість диференційованого навчання, використання технологій та мотивації

студентів. З цього прикладу можна зрозуміти, що не всі інтерв'ю мають прагматичне забарвлення.

У наступному прикладі інтерв'ю помірно використовуються стратегії інтимності, щоб створити більш особистий і привабливий тон. Інтерв'юер і кандидат підтримують ввічливу та дружню атмосферу протягом усієї розмови.

Використання особистих займенників, таких як *"I"*, *"me"* та *"my"* створює відчуття особистого зв'язку. Кандидат представляється: *"I'm Patrick"* а інтерв'юер також використовує *"I"*, щоб висловити вдячність (*"I'm glad to be here"*, *"I'm impressed by your answers"*). Хоча мова, що використовується, не є надто емоційною, вона демонструє вдячність і позитивність. Наприклад, інтерв'юер каже: *"I'm impressed by your answers"*, що передає почуття захоплення. Інтерв'ю не містить метафор чи розлогої образної мови. Мова залишається відносно прямолінійною. Позитивні прикметники, такі як *"great"* та *"impressed"*, використовуються для вираження захоплення кваліфікацією кандидата. Ці прикметники посилюють особистий зв'язок. Розмова в основному складається з простих і прямих запитань і відповідей. Не використовуються складні структури речень, які могли б припустити більш глибокий емоційний зв'язок.

Таким чином, хоча співбесіда зберігає професійний тон, є очевидним намагання встановити більш особистий і дружній зв'язок між інтерв'юером і кандидатом. Використання особових займенників, позитивних прикметників і виразів вдячності сприяє цьому відчуттю близькості. Інтерв'ю завершується на позитивній ноті, що свідчить про бажання вітати кандидата в команді.

Стратегія аргументації тут зосереджена на представленні кваліфікації, демонстрації стратегій викладання та вирішенні потенційних проблем, що відповідає меті оцінювання досвіду кандидата у викладанні англійської мови як другої. Тому в даному інтерв'ю неможливо знайти порівняння, метафори чи епітети.

В інтерв'ю на посаду ріелтора послідовно використовуються стратегії інтимності, щоб створити більш особистий і привабливий тон.

Часто використовуйте особисті займенники, такі як "I", "me" та "my", що створює відчуття особистого зв'язку. Кандидат представляється: "It's me" а інтерв'юер також використовує "I", щоб висловити вдячність ("I'm glad to see you"). Респондент використовує модальні дієслова "should" і "would", коли обговорює методи і стратегії викладання. Мова, що використовується, демонструє вдячність і позитивність. Інтерв'юер висловлює захоплення кваліфікацією та досвідом кандидата, створюючи теплу і привабливу атмосферу. Інтерв'ю містить метафору та образну мову ("*color-code some of my appointments*" і "*coordinate those colors to the files and emails*"), що надає розмові більшої образності. Позитивні прикметники на кшталт "great", "beautiful", "best parts" використовуються, щоб підкреслити навички та здібності кандидата, посилюючи особистий зв'язок. В той час як розмова переважно складається з простих і прямих запитань і відповідей, бувають випадки, коли кандидат дає розгорнуті і складні відповіді, демонструючи свою компетентність і ретельність.

Таким чином, співбесіда успішно використовує стратегії інтимності для створення особистого та привабливого тону.

Пропонуємо аналіз з використанням стратегії аргументації. У наданому інтерв'ю немає явних метафор чи порівнянь. Однак є кілька епітетів (*beautiful online, expert knowledge, strict budget*), вони додають деталізації та ясності до відповідей респондента. Кандидат надає розгорнуті і добре структуровані відповіді на кожне питання, підкреслюючи свій досвід і знання в даній сфері. Вони використовують конкретні приклади, щоб проілюструвати свої здібності, такі як використання соціальних мереж для продажу нерухомості та робота з важкими клієнтами. Кандидат обговорює складну ситуацію, з якою він зіткнувся з клієнтом, і пояснює, як він її успішно вирішив, демонструючи свої навички вирішення проблем і адаптивність. Респондент підкреслює такі якості, як активне слухання, емпатія та увага до деталей, які,

на його думку, роблять його хорошим агентом з нерухомості. Вони також згадують конкретні методи, які вони використовують, наприклад, попередній перегляд будинків, щоб краще відповідати потребам клієнтів.

У наступному випадку кандидат демонструє щирість і відкритість за допомогою різних мовних засобів, таких як використання особових займенників, модальних дієслів, метафор, прикметників і складних речень. Давайте розглянемо деякі ключові елементи того, як кандидат використовує мову для створення інтимного та цікавого інтерв'ю.

Він постійно використовує займенники першої особи однини, такі як "I", "me" та "my". Це персоналізує відповіді і показує прямий зв'язок між кандидатом та інтерв'юером. Кандидат використовує модальні дієслова, такі як "should" і "would", щоб висловити почуття відповідальності і готовності. Наприклад, "I should" і "They would not find me changed" демонструють прихильність і підзвітність. Респондент використовує описову мову і метафори для створення яскравих образів. Такі фрази, як "the merest mask of gloom", "stretched away to the edge of doom" і "highway where the slow wheel pours the sand" додають глибини та емоційності оповіді. Також використовує складні та іноді складнопідрядні речення, щоб надати детальні пояснення вжитих дій та застосованих стратегій. Це демонструє здатність чітко і лаконічно формулювати ідеї. Відповіді на запитання інтерв'ю ретельно продумані, щоб створити відчуття близькості та автентичності з інтерв'юером. Використання мови створює розповідь, яка представляє кандидата як відданого, емпатійного та орієнтованого на результат менеджера.

Інтерв'ю містить чітку і структуровану стратегію аргументації, в якій кандидат представляє свою кваліфікацію, досвід і мотивацію для роботи на керівній посаді. Він використовує конкретні приклади на підтримку своїх тверджень і демонструє свою готовність зробити внесок у досягнення цілей компанії.

Він згадує, що набув впевненості в публічних виступах завдяки проведенню засідань ради директорів на своїй попередній посаді та висловлює зацікавленість у участі в благодійних ініціативах компанії, демонструючи готовність вчитися та вдосконалюватися. Респондент розповідає про свою пристрасть до наставництва та допомоги членам команди в досягненні успіху, наводячи приклад того, як він змінив невдах-продавців завдяки терпінню, ділиться успішним проектом, в якому він перевиконав планові показники продажів за допомогою холодних дзвінків, виставок та контент-маркетингу.

Інтерв'юер визнає його кваліфікацію і зазначає, що вони зв'яжуться з ним щодо працевлаштування, припускаючи, що аргументація кандидата була переконливою та ефективною.

У наступному прикладі кандидатка представляє себе як сильну та досвідчену редакторку журналу. Проаналізуємо інтерв'ю, використовуючи представлену стратегію "інтимності", щоб виділити мовні та комунікативні засоби, які використовуються.

Кандидатка часто використовує займенники від першої особи, такі як "I", "me" та "my", щоб персоналізувати свої відповіді, створюючи відчуття близькості між нею та інтерв'юером. Також вона використовує модальні дієслова, такі як "should" та "would", щоб висловити свої можливості та наміри, додаючи до своїх висловлювань відчуття зобов'язань та відповідальності. Говорячи про прикметники та епітети, вона згадує про свій "extensive experience", "strong organizational skills" та "extensive experience managing a team of writers". Ці описові терміни створюють яскраву картину її кваліфікації. В інтерв'ю немає яскраво виражених метафори, але вона використовує фразу "bridge between writers and editors", щоб проілюструвати свою роль у полегшенні комунікації. Вона використовує позитивну лексику для опису своїх здібностей і підходу, стверджуючи, що вважає своїми сильними сторонами здатність до співпраці, увагу до деталей і креативність. Вона також висловлює гордість за прийняття складних рішень, які

призводять до збалансованих поглядів та часто використовує складні та довгі речення, щоб детально та організовано донести свої ідеї. Це демонструє її здатність до ефективного та вдумливого спілкування.

Вона ефективно використовує мовні та комунікаційні техніки, щоб встановити близькість з інтерв'юером і представити себе як підходящого кандидата на посаду редактора журналу.

Аналіз інтерв'ю показує, що кандидатка надала детальні та релевантні відповіді на запитання, продемонструвавши свою кваліфікацію, досвід та підхід до ролі редактора журналу. Вона підкреслила свій досвід у різних аспектах редагування журналу, включаючи управління контентом, керівництво командою, генерування ідей та дотримання точності. Її відповіді відобразили її знання галузі та прагнення створювати високоякісний контент використовуючи при цьому тактику апеляції до його емоцій та почуттів за допомогою епітетів та позитивно маркованої лексики.

Також є моменти коли в інтерв'ю не виражено стратегію "інтимності", як в наступному прикладі. Стратегія "інтимності" зазвичай передбачає використання займенників від першої особи, емоційної мови та яскравих образів для створення відчуття особистого зв'язку та емоційної глибини тексту. Однак інтерв'ю побудоване в прямій і професійній манері, з акцентом на збір інформації про досвід і методи рекрутингу кандидата.

Питання та відповіді на співбесіді переважно фактологічні та бізнес-орієнтовані. Бракує емоційної або особистої мови, яка б створювала відчуття близькості. В інтерв'ю не використовуються метафори або яскраві образи, щоб викликати емоції або передати глибший зміст. Воно в основному складається з прямих запитань і відповідей. В інтерв'ю не варто використовувати займенники від першої особи, такі як "I", "me" та "my", щоб підкреслити особисту точку зору або емоції респондента. Існує дефіцит описової мови, такої як прикметники та прислівники, які часто використовуються для створення більш захоплюючого та інтимного досвіду в письмовій формі.

Загалом, співбесіда більше зосереджена на отриманні інформації про професійний досвід і практику кандидата, ніж на створенні відчуття близькості чи емоційного зв'язку.

Інтерв'ю в наведеному прикладі на посаду фармацевта не демонструє значного рівня інтимності чи емоційної глибини, що зазвичай асоціюється з використанням стратегій на кшталт "інтимізації". Насправді, воно зберігає формальний і професійний тон протягом усього інтерв'ю.

Можна виділити постійне вживання особових та присвійних займенників першої особи однини *I*, *me* та *my*. Модальні дієслова, такі як "*should*" та "*would*", використовуються в інтерв'ю, але вони використовуються для передачі майбутніх планів і очікувань, а не для створення інтимного або емоційного зв'язку. В інтерв'ю бракує образної мови, але можна виділити метафору "*juggle multiple tasks at once*", та використання евфемізмів (*excellent specialist*). Інтерв'ю включає відносно прості та лаконічні речення. Хоча відповіді добре структуровані, вони не містять складних або емоційно забарвлених речень.

Переходячи до стратегії аргументації інтерв'юер ставить кандидату низку запитань, щоб оцінити його кваліфікацію, навички та досвід роботи на посаді фармацевта. Кандидат відповідає, наводячи аргументи та підтверджуючі докази, щоб продемонструвати свою придатність для цієї ролі.

Співбесіда починається з того, що кандидат представляється і подає своє резюме, яке слугує початковим аргументом на користь його кандидатури. Інтерв'юер ставить низку запитань, спрямованих на розуміння мотивації, навичок, досвіду та майбутніх цілей кандидата. Кандидат відповідає, наводячи аргументи, які підкреслюють його пристрасть до допомоги людям, його кваліфікацію і прагнення надавати виняткове обслуговування клієнтам. Кандидат наводить аргументи, що ґрунтуються на його досвіді, кваліфікації та прагненні бути в курсі найновіших лікарських засобів, позиціонуючи себе як цінний актив для команди. Кандидат ділиться

своїм найвагомим досягненням, отриманням посади провідного фармацевта, і пояснює його важливість. Це слугує аргументом для того, щоб продемонструвати свою здатність досягати успіху і брати на себе лідерські ролі.

Учасник співбесіди стратегічно використовує аргументи і методи переконання, щоб представити себе як кваліфікованого і відданого кандидата на посаду фармацевта, підкреслюючи свої навички, досвід і відданість справі надання допомоги пацієнтам.

Інтерв'ю на посаду водія демонструє професійний і прямий стиль спілкування, а не інтимний, як описано в наведеному прикладі аналізу.

В інтерв'ю не використовується велика кількість особових займенників, таких як *I*, *me* та *my*. Кандидат згадує про свій досвід і кваліфікацію, але використання особових займенників не є надмірно підкресленим. Модальні дієслова, такі як *should* та *would*, не використовуються в інтерв'ю. Немає сильного акценту на модальних дієсловах як засобах інтимності або саморозкриття. Інтерв'ю позбавлене метафор і поетичної мови. Воно переважно складається з прямих тверджень і відповідей без будь-яких образних висловлювань. Немає розлогих описів з використанням прикметників чи прислівників та інтерв'ю містить переважно прості та складні речення. Складні речення не переважають, а мова чітка і пряма.

Респондет стратегічно представив аргументи протягом всієї співбесіди, щоб переконати інтерв'юера в тому, що він володіє необхідною кваліфікацією, навичками і мисленням, щоб досягти успіху в якості водія автобуса і стати цінним доповненням до команди компанії.

Використання займенників першої особи однини. У процесі інтерв'ю кандидат активно користується займенниками "*I*," "*me*," та "*my*," вказуючи на особистий досвід та ставлення до позиції офіціанта. Вона також використовує модальні дієслова, такі як "*should*" і "*would*" для вираження своїх переконань та можливих сценаріїв, що свідчить про глибоке розуміння мови.

Використання різних лінгвістичних прийомів. Кандидат вдається до різних лінгвістичних прийомів, таких як використання епітетів, метафор, оцінних слів та складних речень, для того щоб збагатити свої відповіді кольором та глибиною. Кандидат також демонструє готовність до спілкування та взаємодії з клієнтами, що є важливим для офіціанта.

У даному інтерв'ю автор створює атмосферу відвертості та спільності з інтерв'юованим, використовуючи ряд мовних засобів для підсилення інтимності та розкриття особистості кандидата на посаду парамедика.

Використання особових та присвійних займенників першої особи однини, таких як "I," "me," та "my," допомагає створити враження особистого спілкування та відвертості. Це допомагає підвищити інтимність інтерв'ю. Він використовує такі модальні форми, як "I have wanted" і "I can have", щоб висловити свої прагнення та здібності. Це свідчить про його впевненість і рішучість продовжувати кар'єру в ЕМД і позитивно впливати на життя людей. Також використання епітетів (*small notepad, reference card, emergency situation, dangerous factors*), метафори (*filling in the gaps of knowledge or skills*) та оцінні лексичні одиниці (*nice, positive impact, useful, safely, enlightening, stronger, more effective*) та використання складних, здебільшого складнопідрядних, поширених речень.

У результаті, ця стратегія інтимізації допомагає створити інтерв'ю, в якому кандидат відчувається комфортно та відкрито відповідає на запитання, а інтерв'юер отримує більше інформації про кандидата, його мотивацію та особисті якості.

Давайте проаналізуємо інтерв'ю з прагматичної точки зору і виділимо стратегічну аргументацію, що використовується.

Кандидат пояснює, що бажання позитивно впливати на життя людей з дитинства спонукало його стати парамедиком. Ця відповідь підкреслює його давню пристрасть до цієї професії, що свідчить про сильну прихильність до неї. Він називає конкретні предмети і пояснює їх важливість, підкреслюючи свою готовність і відданість наданню найкращого догляду за пацієнтами.

Також згадує про свою двомовність і здатність спілкуватися кількома мовами, підкреслюючи важливість ефективної комунікації в охороні здоров'я, особливо в різноманітних громадах. Він розповідає про складний досвід на початку своєї кар'єри, демонструючи свою здатність вчитися у складних ситуаціях та адаптуватися до нових викликів.

Респондент стратегічно презентує себе як відданого, обізнаного і співчутливого кандидата на посаду.

У наступному інтерв'ю автор створює відчуття інтимності та щирості за допомогою різних мовних елементів, як описано вище:

Постійно використовуються особові займенники, такі як *"I"* *"me"* та *"my"* підкреслюючи свої індивідуальні точки зору і створюючи особистий зв'язок. Модальні дієслова *"should"* і *"would"* використовуються впродовж усієї розмови. Наприклад, *"I must"* і *"they will not see that I have changed"* відображають ввічливість і опосередкованість, сприяючи доброзичливому тону. Респондент використовує описові прикметники на кшталт *"main"*, *"definitely"* та *"wonderful"*, щоб висловити ентузіазм і позитив, покращуючи загальну атмосферу розмови. Хоча метафори прямо не присутні в розмові, є непряме посилення на складну ситуацію в офісі, *"the atmosphere in the office is quite bad"*, що можна вважати образним висловом. Такі слова, як *"develop," "motivation," "difficult," "useful,"* та *"confident"* мають емоційне навантаження, сприяючи щирості діалогу. Розмова переважно складається зі складних і складнопідрядних речень, які вимагають більшої когнітивної активності та демонструють вдумливу і детальну дискусію.

Загалом, інтерв'ю використовує стратегію інтимності, використовуючи особові займенники, модальні дієслова, епітети, емоційні слова та складні структури речень. Ці мовні елементи створюють теплий, відкритий і щирий тон розмови, заохочуючи до відкритого спілкування.

А тепер проаналізуємо інтерв'ю з точки зору стратегій аргументації. Під час цієї співбесіди інтерв'юєр використовує поєднання збору інформації, емпатії та заохочення, щоб оцінити кваліфікацію кандидата, його мотивацію

та відповідність посаді. А респондент, у свою чергу, надає відповідну інформацію про свій досвід і навички, узгоджуючи себе з вимогами роботи і висловлюючи ентузіазм щодо цієї ролі. Загалом, інтерв'юер використовує ефективні стратегії аргументації для оцінки кандидатури на посаду.

У даному інтерв'ю застосовано стратегію інтимізації, яка полягає в використанні мовних засобів для створення атмосфери щирості та відвертості між учасниками розмови. Основні мовно-мовленнєві засоби, які підсилюють цей ефект, включають:

Вживання особових та присвійних займенників першої особи однини (*I, me, my*) – це створює враження особистої спільності і виявляє відвертість автора. Використання модальних дієслів *should* та *would* – ці модальні дієслова додають висловлюванню конкретності і виражають побажання та готовність автора допомогти. Вживання епітетів (як, наприклад, "*entry-level position*") та метафор (наприклад, "*put them into practice*") робить мову більш виразною та описовою. Використання оцінних лексичних одиниць (наприклад, "*That is great!*") підсилює позитивний тон розмови та підтримку. Використання складних речень, зокрема складнопідрядних, дозволяє докладніше розглядати питання та виражати деталі.

Ці мовні засоби сприяють створенню дружньої та відкритої атмосфери в інтерв'ю, де обидва учасники виявляють щирість та відвертість у спілкуванні.

Це інтерв'ю можна проаналізувати з прагматичної точки зору, вивчивши стратегії аргументації, які використовували кандидат і інтерв'юер, щоб донести свої наміри і домовитися про інформацію про вакансію. Прагматичні стратегії, використані в цій співбесіді, включають створення доброзичливої атмосфери, надання основних деталей роботи, а також оцінку кваліфікації та мотивації кандидата. Співрозмовники ведуть конструктивний діалог, який має на меті визначити, чи підходить кандидат на посаду фінансиста початкового рівня, при цьому обидві сторони використовують аргументацію для ефективного висловлення своїх думок.

У наступному прикладі респондент демонструє використання стратегій побудови близькості у своїй мові та спілкуванні з інтерв'юером. Ці стратегії спрямовані на створення відчуття зв'язку, щирості та відкритості між двома сторонами. Ось як використовуються елементи побудови близькості:

Кандидат послідовно використовує займенники від першої особи протягом усієї розмови, наприклад, *"I am doing well"*, *"I read about the position on your website"*, та *"I was a student at DEF University"*. Таке використання підкреслює його особисту залученість та участь в обговоренні, створюючи відчуття достовірності. Респондент використовує модальні дієслова *should* та *would* у таких фразах, як *"I should"*, *"I would count"* і *"I would handle"*. Ці модальні дієслова додають ввічливості і виражають його готовність пристосуватися або слідувати вказівкам, що сприяє створенню позитивного враження. Прикметники для опису своїх якостей: *"I am a diligent person"* та *"My friends also find me very easy to work with"*. Ці прикметники дають уявлення про його характер і трудову етику, сприяють прозорості та самосвідомості. Хоча інтерв'ю загалом просте, в ньому не використовуються явні метафори чи образна мова. Це відповідає професійному характеру інтерв'ю та підтримує чіткий і лаконічний обмін думками. Розмова переважно складається з простих речень і прямої мови. Однак кандидат використовує кілька складних речень, таких як *"I was a student at DEF University, and I graduated with a bachelor degree in computer science"*, які допомагають надати додатковий контекст і деталізацію його відповідей [49].

Використання займенників від першої особи, ввічливість та особисті анекдоти сприяють відчуттю зв'язку та щирості, що може справити сприятливе враження на інтерв'юера.

У даному інтерв'ю можна відзначити, що аргументація та використання мовних засобів для створення позитивного емоційного враження від кандидата не є основними в цьому контексті. Інтерв'юер і кандидат взаємодіють без виразного використання епітетів, метафор, негативно

маркованої лексики, контекстуальних антонімів та синонімів або лексичних повторів, які б вплинули на емоційний стан адресата.

Замість цього, інтерв'ю засноване на більш об'єктивних питаннях та відповідях, спрямованих на оцінку кваліфікацій та досвіду кандидата для конкретної посади. Обговорення включає питання щодо освіти, досвіду роботи та вмінь, які потрібні для виконання роботи. Ведучий також запитує про готовність до роботи під час перевантаження та роботу поза робочим часом.

Інтерв'ю не створює емоційного навантаження та концентрується на конкретних об'єктивних фактах та вимогах. Він спрямований на оцінку придатності кандидата для вакансії на основі його знань, навичок та готовності працювати у визначених умовах. У наступному прикладі кандидат ефективно використовує стратегії побудови близькості. Цією стратегією він хоче зробити більш дружню атмосферу під час інтерв'ю.

Кандидат послідовно використовує займенники від першої особи протягом усієї розмови, такі як *"I very much think"*, *"I succeed"* та *"I understand"*. Це персоналізує її відповіді та підкреслює її активну участь у розмові. Вживання модальних слів *should* та *would*, які передають почуття ввічливості та готовності. Вживання прикметників показує, що кандидат виражають впевненість у собі та відповідність цінностям компанії (*I excel in that field* та *I'm a big follower of your brand*). Розмова залишається здебільшого прямою, без явних метафор чи образної мови. Однак респондент використовує фрази на кшталт *"I very much think"* та *"I believe I excel"*, які передають відчуття переконаності та відданості справі. Хоча більшість діалогу складається з простих речень, іноді використовуються складні речення, це видно коли вона обговорює свою попередню роботу та кваліфікацію. Ці складні речення додають глибини і контексту її відповідям [55].

Респондент використовувала мовні прийоми, що сприяють встановленню близьких стосунків з інтерв'юєром.

А тепер перейдемо до стратегії аргументації, яка використовується на протязі усього інтерв'ю. По перше вони використовують апеляція до емоцій та почуттів. Інтерв'юер виражає подяку та запрошення, що створює позитивне емоційне сприйняття. Мова є спокійною і позитивною, що допомагає створити сприятливу атмосферу під час інтерв'ю. Кандидат акцентує увагу на тому, як її навички і досвід відповідають вимогам для посади, зокрема в області навчання та розвитку. Аргументує переваги зміни роботи, зазначаючи, що бажає спеціалізуватися в області навчання та розвитку, що можливо велика компанія може запропонувати.

Узагальнюючи, інтерв'ю проводиться з використанням різних аргументаційних стратегій та мовностилістичних засобів, щоб переконати ведучого, що кандидат є відповідною людиною для посади в HR в компанії.

Ще один приклад проявляє стратегію інтимізації, спрямовану на створення атмосфери дружелюбності та відкритості між роботодавцем та кандидаткою. Основні мовні засоби, що використовуються для цього, включають:

Вживання особових та присвійних займенників першої особи однини "I", "me", "my". Автор вживає ці займенники, показуючи особистий інтерес та залученість до розмови. Використання модальних дієслів "should" та "would". Це надає розмові підтримуючий тон і виражає ввічливість. Використання епітетів, метафор, оцінних лексичних одиниць. Наприклад, "excellent interpersonal skills", "well organized", "fast learner" – ці вирази підсилюють позитивне враження від кандидатки та підкреслюють її якості. Використання складних, здебільшого складнопідрядних, речень. Складні речення можуть використовуватися для більш детального пояснення та розширення інформації. Виявлення інтересу до кандидата та запитання про її думки і питання стосовно позиції. Це підсилює враження про турботу та відкритість [57].

У цілому, автор інтерв'ю намагається встановити позитивний контакт з кандидаткою, підкреслити її якості та відзначити, що вона є важливою для

компанії. Це допомагає зняти стрес під час інтерв'ю як зі сторони роботодавця так і зі сторони кандидатки.

У даному інтерв'ю використовується більше об'єктивний підхід до співбесіди, і немає виразних аргументаційних стратегій, таких як використання метафор, негативно маркованої лексики, контекстуальних антонімів, синонімів або лексичних повторів, що апелюють до емоцій адресата. Інтерв'ю базується на обговоренні конкретних деталей та вимог щодо посади та кваліфікацій кандидата.

Тепер проаналізуємо наступне інтерв'ю де також добре спостерігається використання стратегії інтимізації для створення атмосфери щирості і відвертості.

Вживання особових та присвійних займенників першої особи однини "I", "me", "my". Це допомагає підкреслити особистий характер розмови та виявити щирість інтересу. Використання модальних дієслів *should* та *would* для надання консультативного характеру запитанням та відповідям. Епітети, що підсилюють позитивне враження про кандидата (*great team player, good learner*).

Кандидатка відчуває підтримку та інтерес з боку роботодавця, що дає їй відчувати себе більш впевненою та давати розгорнуті та лаконічні відповіді.

В інтерв'ю можна побачити наступні акценти стратегії аргументації:

Інтерв'юер починає інтерв'ю з виразу вдячності та привітання, створюючи дружню атмосферу. Інтерв'юер акцентує на позитивних аспектах компанії, таких як дружні колеги та комфортне робоче місце, що може сприяти емоційному стану кандидата. Інтерв'юер запитує про майбутні плани кандидата, що може апелювати до його мотивації та цілей. Інтерв'юер запитує, як кандидат визначає успіх, що може висвітлити його цінності та цілі. Інтерв'юер питає, чи може кандидат працювати під час тиску, що може вказувати на його вміння пристосовуватися та розвиватися.

Інтерв'юер також завершує інтерв'ю з виразами подяки та висловлює надію на подальший контакт, що створює позитивне заключення. В цілому, інтерв'ю намагається підтримувати сприятливу атмосферу та з'ясувати кваліфікації та мотивацію кандидата об'єктивними способами.

У ще одному прикладі співрозмовці демонструють щирість і відкритість по відношенню один до одного, використовуючи різні лінгвістичні техніки для встановлення зв'язку та побудови взаєморозуміння. Вони постійно використовують займенники першої особи, щоб персоналізувати розмову, роблячи її більш інтимною. Модальні дієслова, такі як *should* і *would*, використовуються для вираження можливостей і намірів. Ці дієслова передбачають обдуманість і обмірковування варіантів. Вони використовують описову мову, щоб передати ентузіазм і емоційну залученість. Приклади: "*very noble and admirable of you,*" "*I love being outside,*" та "*REI has a number of products that help relieve stress.*". Речення переважно складні, часто містять підрядні. Це додає глибини розмові та дозволяє докладніше пояснювати.

В інтерв'ю присутні різноманітні лінгвістичні прийоми, щоб створити атмосферу довіри та взаємодії під час інтерв'ю. Використання особистих займенників, модальних дієслів, описової мови та складних речень сприяє інтимному та відкритому обміну між двома учасниками.

У даному інтерв'ю можна побачити, що інтерв'юер використовує тактику апеляції до емоцій та почуттів кандидата, а також застосовує аналогії та нестандартні запитання для отримання більш глибокого розуміння особистості кандидата.

Інтерв'юер підкреслює романтичний аспект зміни місця проживання кандидата, що може викликати позитивні емоції і створює позитивне враження. Тому що кандидат заціклюється на тому, що він хоче бути ближче до сім'ї та аргументує цим зміну роботи. Інтерв'юер підкреслює цінність компанії REI, яка полягає в залученні людей до активного способу життя та природи, що може апелювати до цінностей кандидата також вона задає питання про кількість тенісних м'ячів у лімузині, щоб оцінити аналітичні

навички та здатність до розв'язання нетипових завдань кандидата. Роботодавець запитує про досвід управління конфліктами, що дозволяє оцінити навички спілкування та розв'язання проблем. Інтерв'юер питає, де кандидат бачить себе через п'ять років у межах компанії, що дозволяє оцінити мотивацію та плани на майбутнє.

Інтерв'ю включає також питання про внесок кандидата в компанію та його погляди на розвиток, підкреслюючи значущість думки працівників для компанії REI. У цілому, інтерв'юер спрямовує на кандидата запитання, які допомагають зрозуміти його особистість, цінності та готовність працювати в команді.

ВИСНОВКИ ДО ДРУГОГО РОЗДІЛУ

Дослідження лінгвостилістичних та прагматичних особливостей інтерв'ю як типу тексту, особливо в контексті професійних співбесід, виявило глибоку багатогранність та специфіку цієї форми комунікації. Аналіз наголосив на важливості офіційної, професійної мови, використання ввічливих формулювань, прямих питань та спеціалізованої лексики, що дозволяє відобразити специфіку обговорюваної сфери діяльності. Відповіді кандидатів, які включають детальні пояснювальні, демонструють їхню кваліфікацію та досвід, водночас наголошуючи на їхньому підході до роботи.

Формальна та організована структура інтерв'ю, збагачена стилістичними засобами, такими як паралелізм, метафори, перерахування, повторення, риторичні питання та описова мова, сприяє ефективності спілкування, надає виразності мови та підкреслює ключові ідеї. Така структура допомагає у формуванні більш глибокого розуміння представленої інформації та підтримує позитивний тон діалогу завдяки високому рівню взаємоповаги та ввічливості між учасниками.

Особливо важливим є аналіз комунікативно-прагматичних стратегій, таких як інтимізація та аргументація, в інтерв'ю. Стратегія інтимізації, що включає використання особистісно забарвлених мовних засобів, сприяє створенню довірчої атмосфери та емоційного зв'язку, збільшуючи шанси на успішне працевлаштування. Стратегія аргументації, заснована на логічному та послідовному викладі думок за допомогою доказів та прикладів особистого досвіду, демонструє здатність кандидата до вирішення професійних завдань та до саморозвитку.

Використання цих стратегій не тільки дозволяє кандидатам ефективно представити свою кваліфікацію та професійний досвід, а й підкреслити їхню здатність до ефективної комунікації та налагодження взаємин, що є критично важливим для будь-якої професійної діяльності. Таким чином, дослідження підкреслює значення глибокого розуміння мовних та комунікативних

аспектів інтерв'ю для ефективної підготовки та проведення співбесід, вказуючи на специфічні лінгвостилістичні та прагматичні характеристики, які відіграють важливу роль у формуванні сприйняття кандидатів та їх професійних якостей.

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ

Інтерв'ю, як важливий жанр інформаційної взаємодії, представляє собою багатогранний текстовий матеріал, що відкриває широкі перспективи для детального аналізу мовних явищ. Цей жанр слугує дзеркалом взаємодії між мовцями, втілюючи в собі специфіку комунікативного контексту, і надає унікальну можливість для вивчення мовленнєвих практик, стилів вираження, а також індивідуальних та колективних ідентичностей.

Застосування інтерв'ю у таких різноманітних сферах, як психологія, журналістика, соціологія, та інші, демонструє його універсальність і важливість як інструменту дослідження соціальних та культурних процесів. Варіативність форм – від неформальних бесід до структурованих діалогів – підкреслює його гнучкість та адаптивність до різних дослідницьких цілей і задач.

Науковий аналіз інтерв'ю охоплює вивчення його структури, семантики, стилістики та інших аспектів мовлення, що дозволяє глибше зрозуміти мовленнєві процеси та механізми комунікації. Лінгвістичне дослідження розглядає граматичні та синтаксичні структури, використання лексики, метафор, риторичних прийомів, а також аналізує роль мовних засобів у досягненні комунікативних ефектів.

Особлива увага приділяється дослідженню співбесід у контексті відбору персоналу, де вивчається їх вплив на процеси прийняття рішень, оцінку кандидатів, а також розробка методів об'єктивної оцінки. Таке дослідження спрямоване на покращення якості та ефективності процесу відбору, забезпечення його наукової обґрунтованості та мінімізацію суб'єктивних упереджень.

Тож за допомогою лінгвістичного аналізу можна зрозуміти, що в інтерв'ю а саме співбесідах є дуже важливим використання офіційної, професійної мови, ввічливих формулювань, прямих питань та спеціалізованої лексики яка використовується в сфері діяльності, для того щоб зрозуміти на

скільки компетентна людина в даній професії та виділити чи підходить вона на ту чи іншу посаду. Також інтерв'ю збагачена стилістичними засобами, такими як паралелізм, метафори, перерахування, повторення, риторичні питання та описова мова, але можна виділити, що вони притаманні більше співбесідам на посаду з гуманітарними науками. Там воно сприяє ефективності спілкування, надає виразності мови та підкреслює ключові ідеї.

Прагматичний аспект інтерв'ю включає аналіз контексту спілкування, намірів учасників, та їх взаємодії, що відіграє ключову роль у розумінні мовленнєвих актів і стратегій. Прагматика допомагає виявити, як мовлення впливає на сприйняття інформації, формування ставлень та реакцій аудиторії, що є особливо важливим у контексті медіакомунікації та публічних виступів.

Аналіз стилістичних засобів у текстах інтерв'ю відкриває можливості для глибшого розуміння естетичних та експресивних аспектів мовлення, що сприяє досягненню комунікативних цілей та впливу на аудиторію. Використання різноманітних стилістичних фігур та прийомів збагачує текст, роблячи його більш привабливим та запам'ятовуваним для слухачів.

Вивчення інтерв'ю як наукового напрямку відкриває нові перспективи для розуміння механізмів мовленнєвої взаємодії, впливу мови на соціальні процеси та розвитку ефективних комунікативних стратегій. Це сприяє підвищенню об'єктивності та ефективності комунікаційних процесів в різних сферах суспільного життя, від професійних співбесід до мас-медіа, збагачуючи теоретичні та практичні знання у галузі лінгвістики, комунікації, психології та соціології.

Дослідження лінгвостилістичних та прагматичних особливостей інтерв'ю виявило значення використання офіційної мови, ввічливих формулювань та спеціалізованої лексики. Важливість формальної структури, збагаченої стилістичними засобами, такими як метафори, риторичні питання та описова мова, підкреслюється для ефективності спілкування та виразності тексту.

Комунікативно-прагматичні стратегії, такі як інтимізація та аргументація, в інтерв'ю відіграють ключову роль у створенні довірчої атмосфери та демонстрації професійних навичок кандидатів, підкреслюючи їхню здатність до ефективної комунікації та налагодження взаємин за допомогою використання займенників першої особи однини, модальних дієслів, метафор, епітетів та використання оцінних лексичних одиниць.

У підсумку, інтерв'ю як текст і комунікативний акт має глибоку багатогранність та специфіку, відіграючи важливу роль у різних аспектах суспільного життя. Воно слугує не лише засобом обміну інформацією, а й інструментом для вивчення мовних, культурних та соціальних явищ, надаючи значний вклад у розвиток наукових дисциплін, пов'язаних з мовленням та комунікацією.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Гапотченко Н. Є. Комунікативно-прагматична організація діалогічних комунікативних блоків текстів інтерв'ю (на матеріалі сучасної преси) / Н. Є. Гапотченко // Наука і сучасність: 36. наук.пр. – К. : Логос, 2004. С. 238–244.
2. Енциклопедія сучасної України. URL: <https://esu.com.ua/article-12622>
3. Єрмоленко А. Прагматика // Філософський енциклопедичний словник / Шинкарук В. І. (гол. редкол.) та ін. — Київ : Інститут філософії імені Григорія Сковороди НАН України : Абрис, 2002. 742 с.
4. Єрмоленко С. Я. Методи стилістичних досліджень / С. Я. Єрмоленко // Українська лінгвостилістика ХХ – початку ХХІ ст. : система понять і бібліографічні джерела / за ред. д-ра філол. наук, проф. С. Я. Єрмоленко. – К. : Грамота, 2007. – С. 13–17.
5. Заболотська О. В. Імперативні синтаксичні конструкції в англomовному поетичному дискурсі : когнітивно-прагматичний аспект : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.04 / Заболотська Олександра Володимирівна. – Херсон, 2012. – 240 с.
6. З чого починається HR. Все про професію "Ейчар-менеджер" URL: <https://www.staff.ua/uk/blog/z-choho-pochynaietsia-hr>
7. Карпенко В. Основи професійної комунікації / В. Карпенко. К. : Норапрінт, 2002. 348 с
8. Кевлюк І. В. Прагматика соматичних фразем із компонентом ОКО в публіцистичних текстах. Дослідження з лексикології і граматики української мови. 2012. №12. С. 142-151.
9. Кейс-інтерв'ю: у чому його переваги та з чим його їдять? URL: <https://www.education.ua/blog/31870/>
10. Космеда Т. А., Соболев Л. І. Графічні системи слов'янських мов: взаємовплив та прагматика. Наукові праці Чорноморського державного

університету імені Петра Могили комплексу «Києво-Могилянська академія». Серія : Філологія. Мовознавство. 2016. С. 63-67.

11. Кузнєцова Г. В. Структурно-семантична варіативність фразеологічних одиниць в англomовному художньому дискурсі: когнітивний та прагматичний аспекти (на матеріалі творів британських та американських авторів ХХ – ХХІ століть): автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: спец. 10.02.04 "Германські мови" / Г. В. Кузнєцова. – Донецький національний університет. – Донецьк, 2008. – 23 с.

12. Логвиненко І. А. Прагматика турецького особового імені. Питання сходознавства в Україні : тези доп. Всеукр. наук.-практ. конф., Харків, 29–30 берез. 2018 р. / Харків. нац. ун-т ім. В. Н. Каразіна, Харків. нац. пед. ун-т ім. Г. С. Сковороди. – Харків, 2018. С. 40-42.

13. Мацько Л. І. Методологія і методи стилістики / Л. І. Мацько // Стилiстика української мови : підручник / О. М. Сидоренко, О. М. Мацько; за ред. Л. І. Мацько. – К. : Вища шк., 2003. – С. 11-20.

14. «Методика лінгвокогнітивного аналізу концептуального простору англоязычної поетической драми» у журналі іноземного видання «Сопоставительное языкознание», университетское издательство Св. Климент Охридски, м. Софія, Болгарія (2014).

15. Матич О. Интимность на бумаге. Случай Василия Розанова и Зинаиды Гиппиус / О. Матич // Wiener Slawistischer Almanach. – 2005. – Sbd. 62. – S. 307–316.

16. Передерій Г. М. Родо-жанрові ознаки англomовної поетичної драми / Г. М. Передерій // Південний архів. Філологічні науки: [зб. наук. праць / ред. А. А. Висоцький, О. Д. Гнідан та ін.]. – Херсон : Видавництво ХДУ, 2005. – Вип. XXXI. – С. 104–108.

17. Передерій Г. М. Моделювання концептуального простору англomовної поетичної драми / Г. М. Передерій // Вісник харківського національного університету ім. В. Н. Каразіна. – Харків : ХНУ ім.

В. Н. Каразіна, 2006. – (Серія „Романо-германська філологія. Методика викладання іноземних мов”). – Вип. 48. – № 725. – С. 36–38.

18. Передерій Г. М. Лінгвокогнітивні засоби актуалізації пафосу як складника композиційно-жанрової структури англомовної поетичної драми / Г. М. Передерій // Мова і культура. – К. : Видавничий дім Дмитра Бураго, 2007. – Вип. 9 (3). – Т. 3(9). – С. 304–309.

19. Передерій Г. М. Образний простір англомовної поетичної драми / Г. М. Передерій // Вісник Харківського національного університету ім. В. Н. Каразіна. – Харків : ХНУ ім. В. Н. Каразіна, 2007. – (Серія „Романо-германська філологія. Методика викладання іноземних мов”). – Вип. 53. – №782. – С. 157–159.

20. Передерій Г. М. Лінгвостилістичні засоби актуалізації образів-символів в англомовній поетичній драмі / Г. М. Передерій // Матеріали міжнародної конференції [«Ольвійський форум – 2009: стратегії України в геополітичному просторі»], (Ялта, 11-14 червня 2009р.) / М-во освіти і науки України, ЧДУ ім. П. Могили. – Миколаїв : ЧДУ ім. П. Могили, 2009. – С. 295–303.

21. Передерій Г. М. Онтологічні й гносеологічні властивості англомовної поетичної драми / Г. М. Передерій // Матеріали міжнародної конференції [«Ольвійський форум – 2009: стратегії України в геополітичному просторі»], (Ялта, 11-14 червня 2009р.) / М-во освіти і науки України, ЧДУ ім. П. Могили. – Миколаїв : ЧДУ ім. П. Могили, 2009. – С. 30–31.

22. Передерій Г. М. Лінгвостилістичні засоби актуалізації образів-символів в англомовній поетичній драмі / Г. М. Передерій // Матеріали міжнародної конференції [«Ольвійський форум – 2009: стратегії України в геополітичному просторі»], (Ялта, 11-14 червня 2009р.) / М-во освіти і науки України, ЧДУ ім. П. Могили. – Миколаїв : ЧДУ ім. П. Могили, 2009. – С. 42.

23. Передерій Г. М. Пафос як жанророзрізнявальна ознака англомовної поетичної драми ХХ століття / Г. М. Передерій // Нова філологія : [зб.

наук.праць / ред. Г. Ф. Морошкіна, А. Я. Алексєєв та ін.]. – Запоріжжя : ЗНУ, 2010. – № 43. – С. 104 – 111.

24. Передерій Г. М. Амбівалентні словесні поетичні образи як складники образного простору англомовної поетичної драми / Г. М. Передерій // Науковий вісник Волинського державного університету імені Лесі Українки. — Луцьк : ВНУ ім. Лесі Українки. – 2011. — № 3. — Ч. 1. – С. 149 – 152.

25. Передерій Г. М. Концептуальний простір англомовної поетичної драми / Г. М. Передерій // Тези міжнародної конференції ["Ольвійський форум – 2011: Стратегії України в геополітичному просторі"], (Ялта, 8-12 червня 2011 р.) / М-во освіти і науки України, ЧДУ ім. П. Могили. – Миколаїв : ЧДУ ім. П. Могили, 2011. – Т.4. – С. 19 – 20.

26. Передерій Г. М. Композиційно-мовленнєві форми оповіді в англомовній поетичній драмі / Г. М. Передерій // Південний архів. Філологічні науки: [зб. наук. праць / ред. А. А. Висоцький, О. Д. Гнідан та ін.]. – Херсон : Видавництво ХДУ, 2011. – Вип. 15. – С. 222 – 227.

27. Передерій Г. М. Реконструкція концептуального простору героїко-трагічного англомовної поетичної драми / Г. М. Передерій // Наукові записки КДПУ ім. В. Винниченка. – Серія : Філологічні науки (мовознавство). – Кіровоград : РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2012. – Вип. , № 105 (2). – С. 119 – 123.

28. Передерій Г. М. Концептуальний простір драматичного англомовної поетичної драми / Г. М. Передерій // Нова філологія : [зб. наук. праць / ред. Г. Ф. Морошкіна, А. Я. Алексєєв та ін.]. – Запоріжжя : ЗНУ, 2012. – № 52. – С. 143 – 148.

29. Передерій Г. М. Художній і текстовий концепти як складники концептуального простору англомовної поетичної драми / Г. М. Передерій // Нова філологія : [зб. наук.праць / ред. Г. Ф. Морошкіна, А. Я. Алексєєв та ін.]. – Запоріжжя : ЗНУ, 2012. – № 49. – С. 163 – 166 .

30. Передерій Г. М. Семантичний простір англомовної поетичної драми / Г. М. Передерій // Тези міжнародної конференції ["Ольвійський форум – 2012: Стратегії України в геополітичному просторі"] / М-во освіти і науки України, ЧДУ ім. П. Могили. – Миколаїв : ЧДУ ім. П. Могили, 2012. – Т. 10. – С. 75.

31. Передерій Г. М. Актуальні проблеми германістики / Г. М. Передерій: навчальний посібник для студентів інституту філології зі спеціальності 8.030502 « Мова та література» (англійська). – М.: ЧДУ ім. П. Могили, 2012. – 60 с.

32. Передерій Г. М. Концепт ЛІЕ у телесеріалі «Теорія брехні» / Г. М. Передерій // Нова філологія : [зб. наук.праць / ред. Г. Ф. Морошкіна, А. Я. Алексєєв та ін.]. – Запоріжжя : ЗНУ, 2013. – № 49. – С. 56 – 58.

33. Передерій Г. М. Концептуальний простір символічного англомовної поетичної драми / Г. М. Передерій // Науковий вісник Херсонського державного університету. – Серія : Лінгвістика. – Херсон : Видавництво ХДУ, 2013. – Вип. 19. – С. 285 – 290.

34. Передерій Г. М. Концептуальні картини світу, втілені в англомовній поетичній драмі / Г. М. Передерій // Тези міжнародної конференції ["Ольвійський форум – 2013: Стратегії України в геополітичному просторі"], (Ялта, 5-9 червня 2013 р.) / М-во освіти і науки України, ЧДУ ім. П. Могили. – Миколаїв : ЧДУ ім. П. Могили, 2013. – С. 21 – 23.

35. Радзійон В. М. Функціонально-прагматичний підхід до вивчення композитів у публіцистичному тексті. Вісник Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля. Серія : Філологічні науки. 2016. С. 224-227.

36. Салата І. А. Особливості семантичного й прагматичного аспектів зооморфних фразеологізмів в англійській та українській мовах. Філологічні студії. Науковий вісник Криворізького державного педагогічного університету. 2010. С. 57-64.

37. Словник журналіста: терміни, мас-медіа, постаті / за заг. ред. Ю. М. Бідзілі. Ужгород : ВАТ «Видавництво "Закарпаття"», 2007. 224 с.
38. Словник іншомовних слів URL:<https://www.jnsm.com.ua/cgi-bin/u/boook/sis.pl?Qry=%B2%ED%F2%E5%F0%E2%27%FE>
39. Словник української мови. URL: <http://sum.in.ua/s/interv.ju>
40. Словник української мови URL:<https://slovnyk.ua/index.php?swrd=%D0%B0%D0%BB%D1%96%D1%82%D0%B5%D1%80%D0%B0%D1%86%D1%96%D1%8F>
41. Словник української мови URL:<https://slovnyk.ua/index.php?swrd=%D0%90%D1%81%D0%BE%D0%BD%D0%B0%D0%BD%D1%81>
42. Франко З. Т. Риторичне питання // Українська мова : енциклопедія / НАН України, Інститут мовознавства ім. О. О. Потебні, Інститут української мови; редкол.: В. М. Русанівський (співголова), О. О. Тараненко (співголова), М. П. Зяблюк та ін. — 2-ге вид., випр. і доп. — К. : Вид-во «Укр. енцикл.» ім. М. П. Бажана, 2004. — 824 с.
43. Шевченківська енциклопедія: / Гол. ред. М. Г. Жулинський. — Київ : Ін-т літератури ім. Т. Г. Шевченка, 2015. — С. 650-651.
44. Шкільні твори з української та зарубіжної літератури Url:https://tvory.net.ua/ukrainska_literatura/lib2/teoriya_literatury/162.html (18)
45. Якобсон Р. Лингвистика и поэтика / Р. Якобсон // Структурализм : «за» и «против». – М. : Прогресс, 1975. – С. 193 – 230.
46. Як провести стрес-інтерв'ю правильно. URL:<https://cleverstaff.net/blog/uk/stres-intervyu/>
47. Bassnett S. Translation Studies / S. Bassnett. – London ; New York : Methuen & Co., 1980. – 159 p.
48. Bassnett S. Constructing Cultures: Essays on Literary Translation / Susan Bassnett and André Lefevere [topics in Translation]. – Clevedon, Philadelphia, Toronto, Sydney, Johannesburg : Multilingual Matters LTD, 1996. – 143 p.

48. Chiss J. L. Menguenot Linguistic French. Communication – Syntaxe Poétique / Chiss J L., Filliolet J., Menguenot D.: Hachette, 1992. – 175c.
49. Examples of English Job Interview Dialogues and their Translations
URL: <https://www.itapuih.com/2020/01/3-contoh-dialog-bahasa-inggris-job.html>
50. Fiske J. Introduction to communication studies / J. Fiske. – London : Methuen & Co., 1992. – 203 p.
51. Geoffrey N. Leech Principles of pragmatic / N. Geoffrey. – London : Longman linguistic library, 1983. – 250 p.
52. Grice H. P. Logic and Conversation / H. P. Grice // Syntax and Semantics : Speech Acts. – N. Y., 1975. – Vol. 3 – P. 41–58.
53. Herbert R. Clark. Using Language / Clark Herbert R. – Cambridge : Cambridge University Press, 1996. – 432 p.
54. Hymes D. H. Language in Culture and Society : A Reader in Linguistics and Anthropology / D. H. Hymes. – Oxford : Oxford University Press, 1964. – 261 p.
55. IELTS Listening Online – Sample 14 URL: <https://www.ieltsjacky.com/ielts-listening-online-sample-14.html>
56. InterviewAI URL: <https://interviewai.me/>
57. Interviewing for a Job – Everyday English Dialogues URL: <https://www.youtube.com/watch?v=w0YQwglgtTM>
58. Jamshed Shazia. "Qualitative research method-interviewing and observation". Journal of Basic and Clinical Pharmacy. 87–88. 2014.
59. Job interview conversation URL: <https://pdfcoffee.com/job-interview-conversation-pdf-free.html>
60. Killenberg G. Before the Story. Interviewing and Communication Skills for Journalists / G. Killenberg, R. Anderson. – St. Martin's Press, 1989.
61. Kinnunen T. Translators` Agency. Tampere Studies in Language, Translation and Culture, Series B4 / T. Kinnunen, K. Koskinen. – Tampere : Tampere University Press, 2010. – 188 p.
62. Korta K. Y., Perry. J. The Pragmatic Circle. Synthese. 2008. P. 347-357.

63. Kovalenko A. O. Translation of interview as a Publicistic Genre / A. O. Kovalenko, O. V. Delva // The Advanced Science Journal. – USA, Washington, 2013. – № 1. – P.38–42.
64. Kovalenko A. O. A concept research from translational perspective /The European scientific journal – Portugal : University of the Azores, 2015.P. 242–248.
65. Kvale S. Brinkmann S. InterViews: Learning the craft of qualitative research interviewing: Sage Publications, 2009. URL: https://www.researchgate.net/publication/351167194_Qualitative_Interview_Questions_Guidance_for_Novice_Researchers
66. Leech G. N. The Principles of Pragmatics / G. N. Leech. – 10th ed. – London and New York : Longman, 1996. – 250 p.
67. McCutcheon M. Roget's Super Thesaurus / M. McCutcheon. – Cincinnati :Writer's Digest Books, 2010. – 688 p.
68. Mundy J. Introducing translation studies.Theories and applocations / J. Mundy. – London, N.Y. : Routledge, 2001. – 222 p.
69. Natasvlishvili P. For the genesis of interview asa genre / P. Natasvlishvili. – Portugal : University of the Azores, 2014. –P. 384–387.
70. Nida E. A. The Theory and Practice of Translation / E. A. Nida, Ch. E. Taber. – Leiden, 1982. – 218 p.
71. Nordland M. Linguistic manipulation. An analysis of how attitudes are displayed in news reporting / M. Nordland. – Lulea University of Technology, 2003. – 43 p.
72. Rogers, Carl R. Frontier Thinking in Guidance. University of California: Science research associates. pp. 105–112. Retrieved March 18, 2015.
73. Siddiqui A. The principle features of English Pragmatics in applied linguistics / Advances in Language and Literary Studies: 2018. P. 77-80.
74. Tom G., Eves A. The use of rhetorical devices in advertising / Journal of Advertising Research. 2014. P. 39-43.

75. Theory and Techniques of the Interview – Session 8 URL:
<https://courses.aiu.edu/Certificate/Administration%20and%20MKT/Theories>

76. Theory and Techniques of the Interview – Session 9 URL:
<https://courses.aiu.edu/Certificate/Administration%20and%20MKT/Theories>

77. UNIT 1 Reading Activities Plus Questions URL:
<https://www.english4office.com/module/core/unit/1/reading>

ДОДАТКИ

Прагматичний аспект

Стратегія інтимізації

Використання займенників *"I", "me", "my"*.

Використання модальних слів *should* і *would*

Використання епітетів (*great team player, good learner*)

Використання метафор (*bridge the language barrier*)

Використання оцінних лексичних одиниць (*strive to make my lessons engaging, exceeded our fundraising goals, effective customer service, barrier to learning*)

Використання позитивних прикметники (*"great", "beautiful", "best parts"*)

Використання складних речень (*I was a student at DEF University, and I graduated with a bachelor degree in computer science.*)

Стратегія аргументації

Стратегія аргументації в співбесідах по більшій частині використовується щоб продемонструвати свою кваліфікацію і підтвердити свою відповідність для даної ролі